

NIEUWS

De nieuwe winterserie gaat van start op 16 oktober vanuit Schijndel

Drie generaties op de top van de Kilimanjaro

12 OLAT-leden namen deel aan de 160 km van Nijmegen-Rotterdam

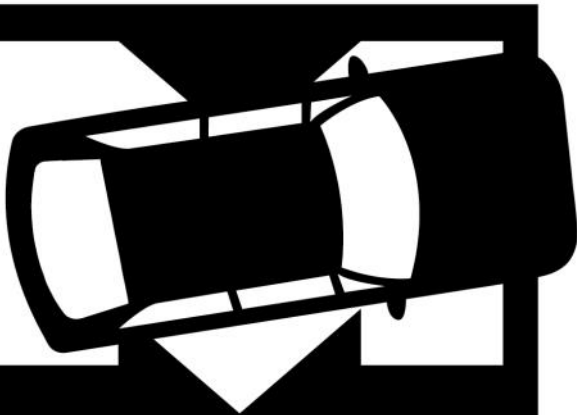

OLAT: Ollandse Lange Afstand Tippelaars

Opgericht 23 november 1967
te Sint-Oedenrode
Lid van KWBN (Koninklijke
Wandelsport Bond Nederland)
Aangesloten bij:
Atletiekunie

*In dit nummer leest u o.a.
hoe op 25 september jl.
vele vrijwilligers die de
activiteiten van OLAT
mogelijk maken
nu op een andere manier
actief waren en daarna
genoten van elkaars
culinaire creaties.*

M.V.D. HEIJDEN
AUTOCENTRUM ZIJTAART

WWW.MVDHEIJDENZIJTAART.NL

PASTOOR CLERCXSTRAAT 34
5465 RH ZIJTAART, 0413-363374
INFO@MVDHEIJDENZIJTAART.NL

*Het autobusbedrijf waar U
het beste mee UIT bent !*

Sint-Oedenrode Tel. 0413-472545

Raaijmakers...maakt het!

Raaijmakers
Drukwerk

Reibroekstraat 5
5465 PN Zijtaart
Telefoon (0413) 36 66 13
www.raaijmakersdrukwerk.nl

VAKANTIECENTRUM
DE ZWARTE BERGEN

Op zoek naar een geschikte locatie?
Vraag vrijblijvend naar de mogelijkheden.

VAKANTIECENTRUM DE ZWARTE BERGEN
Zwartebergendreef 1
5575 XP LUYKSGESTEL
Tel. 0497-541373
E-mail: info@zwartebergen.nl

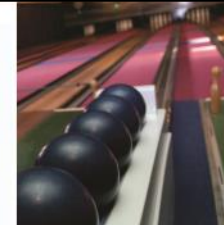

LANDSCHAP
reisboekwinkel

LANDKAARTEN REISGIDSEN ATLASSEN GLOBES
WANDELKAARTEN TAALGIDSEN FIETSKAARTEN
FOTOBOEKEN LANDENINFORMATIE REISVERHALEN

www.landschapreisboekwinkel.nl

Kleine berg 3
5611 JS Eindhoven
info@landschapreisboekwinkel.nl
T 040 256 9653
F 040 256 9654

 De Vresselse Hut
de gezelligste 'Hut' in de regio

Al meer dan 40 jaar het adres voor
bruiloften, recepties, bedrijfsfeesten,
vergaderingen en kinderfeesten.
t 0499 472 870 • www.devresselsehut.nl

REDACTIE OLAT NIEUWS

Gerda Woestenberg (coördinatie)
Lineke den Boer, Mariet Ahlers, Lies Wesseling, Gerda Woestenberg (redactie)
Lineke den Boer (eindredactie, vormgeving)
Noud Wijn (fotografie)
Otto Ahlers (archivering, techniek)
Harrie Paulissen (bestuursafgevaardigde)

INLEVEREN KOPIJ VOLGEND NUMMER

t/m 23 oktober 2016

olatnieuws@olat.nl

WEBSITE

Otto Ahlers (coördinatie) - o.ahlers@olat.nl
website@olat.nl

LEDENADMINISTRATIE & ABONNEMENTEN

Jet Dreesen
Uiverlaan 23, 5613 AC Eindhoven
040-2903060 of leden@olat.nl

VERZENDING

Mariet & Mart Douven

DRUK

Drukkerij SNEP BV, Eindhoven

ISSN 1570-4831

IN DIT NUMMER

Dagwandeltochten info	3
Wandelen op Dinsdag; Rooise Wandelingen; Clubreizen; Wandelgroep Oirschot	4-5
Samenstelling bestuur en commissies OLAT	6
OLAT Nieuws Ad Ketelaars / Nieuws kort	7
Onze jarigen/Ledenadministratie Jet Dreesen	8
Van de bestuursafdeling	9-10
Ook met beperkingen kan wandelen leuk zijn Sjef van Gestel	10
Vooruitblik winterserietocht Schijndel Myriam van den Berg	11-12
Vrijwilligersdag met tapas in Biezenmortel Lies Wesseling	13
Prikbord / Stokken column Co Tops	14
De 80 van Haaksbergen Petra Rommers	15/19
LPS: Stand clubkampioenschap, Nieuws & Agenda Frank Marchand	16-17
Nijmegen-Rotterdam, een mars van RWV van 158 km Jack Bertrums	19-20
Project Kilimanjaro Johan van de Sande	21-22
Wandelreis in Italië (2) Peter van de Ven	23-25
Vanaf de Noordkaap naar huis (22) Peter van Beljouw	26-27/30
Coast to Coast (3) Rinda Scheltens	28-30

De redactie verwelkomt alle bijdragen in woord en beeld van OLAT-leden en over OLAT-evenementen. Indien nodig kunnen stukken worden ingekort.
Voor de inhoud van de advertenties in dit clubblad kan door het bestuur van OLAT en de redactie van het OLATNieuws geen enkele verantwoordelijkheid worden aanvaard. Bezoek ook onze website: www.olat.nl

DAGWANDELTOCHTEN

De winterserietochten van OLAT gaan altijd zoveel mogelijk over onverharde paden en stille weggetjes. De routes zijn duidelijk uitgepijld en daarnaast krijgt u een routebeschrijving mee waarvan de nummers corresponderen met die op de pijlen. Verspreid over de routes zijn altijd meerdere wagenrustposten aanwezig, indien mogelijk met toiletvoorziening; op de langere afstanden is ook horeca opgenomen in het parkoers.

Nordic Walkers zijn welkom op alle afstanden.

Startbureau: geopend vanaf 07.15 uur
inschrijving vanaf 07.30 uur
finish voor 17.00 uur

Afstanden: **Starttijden:**
50-60 km 07.00-07.30 uur
40 km 08.00-09.00 uur
30 km 08.00-10.00 uur
10-15-20 km 08.00-12.30 uur

Inschrijfgeld:
10 km €3,50
15 km €4,00
20 km €4,50
30 km €5,00
40 km €5,00

Bij het inschrijfgeld is de verzorging op de wagenrusten (brood, koffie, thee, bouillon, etc.) inbegrepen.

Korting:

OLAT-leden €2,50 op vertoon lidmaatschapskaart

Bondsleden €1,00 op vertoon lidmaatschapskaart

Voor elke startplaats krijgt u een sticker voor uw wandelboekje.

GPS-route:

enkele dagen voor de betreffende tocht aanmelden via www.olat.nl

Informatie:

Joop Wesseling 073-5033322
dagtochten@olat.nl www.olat.nl

AGENDA	
Datum	Startpunt
Zondag 16 oktober 2016	5482 WN Schijndel Cultureel Centrum 't Spectrum Steeg 9
Zondag 20 november 2016	5712 EX Someren Heide Feestzaal Heidehof Kerkendijk 126
Zondag 15 januari 2017	5688 KE Oirschot De Stapperij Spoordonkseweg 80

WANDELEN OP DINSDAG

Op dinsdag om de 14 dagen wandelt een groep van ongeveer 50 enthousiaste OLAT-leden een route van ongeveer 20 km in de mooie natuur van de Kempen, de Meierij, de Peel en een enkele keer in het grensgebied met Limburg.

De start is stipt om 10.00 uur. Het startadres is al eerder open voor een kopje koffie of thee. De lunchpauze is over het algemeen ook in een horecagelegenheid. Soms mogen we er ons eigen brood opeten. Zo niet, dan is onderweg een pauze voor dit doel.

Omstreeks 15.30 uur zijn we weer terug op het startadres.

Deelname staat open voor alle OLAT-leden. Er zijn geen kosten aan verbonden, uitgezonderd de consumpties die je gebruikt.

Ben je geen lid en wil je een keer meelopen, dan ben je van harte welkom. Het is wel gebruikelijk dat je na 2x lid wordt van OLAT.

Deelname is voor eigen risico; aan- of afmelden is niet nodig. Er mogen geen honden meelopen.

Informatie:

Voor nadere informatie en het programma: www.olat.nl of via onderstaande personen

Myriam van den Berg 073-5325286 (06-45252182)
mvdberg@home.nl

Mieke van Boxtel 0411-622188 (06-49408821)
acvanboxtel@home.nl

Pieter van Doorn 0492-382210 (06-52373639)
pvandoorn@onsbrabantnet.nl

AGENDA		
Datum	Route	Startpunt
25 okt	Natuurroute N70	Fletcher Val Monte, 024-6842000 Oude Holleweg 5, 6572 AA Berg en Dal
8 nov 2)	Landgoed Geijsteren	RECTIFICATIE t Trefpunt, 0478-531286 Dorpstraat 16, 5862 AE Geijsteren
22 nov	De Maai	Restaurant bij de Neut, 040-2028004 Dorpstraat 8, 5563 BD Westerhoven
6 dec	Beverbeek II	Achelse Kluis, 040-2069199 St.Benedictuslaan, 5556 VE Valkenswaard
20 dec	Rondom de Duinen	De Rustende Jager, 013-5111269 Oude Bosschebaan 11, 5074 RC Biezenmortel
1)	<i>geen cafépauze</i>	
2)	<i>cafépauze op startplaats</i>	

ROOISE WANDELINGEN

Iedere dinsdag vertrekt in Sint-Oedenrode een enthousiaste groep wandelaars voor een tocht van circa 7 of 10 km. Iedereen loopt in zijn eigen tempo aan de hand van een routebeschrijving. Gestart wordt – altijd stipt om 10:00 uur – beurtelings vanuit het centrum en de drie kerkdorpen van Sint-Oedenrode:

Den Toel Pastoor Smitsstraat 4, Olland
De Beckart Oude Lieshoutseweg 7, Nijnsel
De Vriendschap Pastoor Teurlingsstraat 30,
Boskant

Oud Rooy Markt 13, Sint-Oedenrode

Bij een 5de dinsdag van de maand is de start vanuit wisselende locaties.

AGENDA	
Datum	Startpunt
18 oktober	De Vriendschap
25 oktober	Oud Rooy
1 november	Den Toel
8 november	De Beckart
15 november	De Vriendschap
22 november	Oud Rooy
29 november	"Het Groene Woud" Kasterensestraat 23, Liempde (bij spoorovergang Olland)

Deelname is voor OLAT-leden gratis, op vertoon van clubpas. Niet-leden kunnen één keer gratis uitproberen; daarna betalen zij 1 euro per keer. Dit kan contant of via een strippenkaart van 14 euro. Iedereen wandelt mee voor eigen risico.

Informatie:

Johan van de Sande 0413-473375

Peter van de Laar 0413-474759

Betsie van Mil 0413-475454

CLUBREIZEN

Het 'eigen reisbureau' van OLAT organiseert al vele jaren clubreizen naar de mooiste gemarkeerde wandelroutes in België, Duitsland en Zuid-Limburg. Deelnemers worden vanaf diverse opstapplaatsen per bus vervoerd. Bij de dagtochten is verzorging (soep) inbegrepen. Wel dient men zelf te zorgen voor voldoende eten en drinken onderweg. In de dorpjes op de route is niet altijd iets te krijgen.

Er is altijd keuze tussen twee afstanden (op de dag zelf eventueel nog te wijzigen). Men wandelt op eigen gelegenheid, aan de hand van markering en routebeschrijving. De reisleiding is in geval van nood op te roepen.

PROGRAMMA 2016

22 okt. GR573 Hockai-Theux *) 19-28 km

Inschrijfgeld:	Leden	Niet-leden
dagtochten	€28,00	€32,00

Inschrijven:

Tot uiterlijk 14 dagen van tevoren, met vermelding van tocht, aantal personen, opstapplaats, afstand, postcode en huisnummer.

Geld overmaken op de bankrekening ten name van wsv OLAT, Sint-Oedenrode IBAN NL56 RABO 0157 9507 43.

Na-inschrijven:

Alleen mogelijk na vooraf informeren bij Isis La Croix of er nog plaats is.

Afmelden:

Bij verhindering, mits uiterlijk 10 dagen vooraf gemeld, wordt de betaling doorgeboekt naar de volgende tocht, of kan (na aftrek van €1,10 administratiekosten) worden teruggestort.

Opstapplaatsen:

Opstapplaatsen:	Tijden:
Sint-Oedenrode	07:00 uur
Eindhoven (NS/Fuutlaan)	07:35 uur
Leende (Jagershorst)	07:45 uur
Weert (NS station)	07:45 uur
Nederweert (AC-restaurant A2)	08.00 uur

Zorg voor een geldig identiteitsbewijs!

Er is een excursieverzekering afgesloten. Deze geldt niet voor bagage en kostbaarheden.

Info & inschrijven: Isis La Croix 06-38255805
(bij voorkeur tussen 18.00-20.00 uur)
clubreizen@olat.nl

*) Een vooruitblik op deze reis vindt u in het septembernummer van OLATNieuws.

WANDELGROEP OIRSCHOT

Wandelgroep Oirschot is vanaf begin april 2015 gestart met prachtige tochten vanuit Dinercafé 't Kroegske in Spoordonk. Na het zomerprogramma, waarbij op woensdagavond werd gewandeld, is vanaf 1 oktober de zondagochtend weer aan de beurt. Elke zondagochtend wordt er vanaf 9.30 uur gewandeld.

De te lopen afstand ligt rond de 12 km en is telkens wisselend in een van de natuurgebieden c.q. delen van de gemeente Oirschot. Af en toe zal met de huifkar naar een startlocatie gegaan worden of wordt men opgehaald vanaf een eindlocatie.

Deelname staat vrij voor alle OLAT-leden en zeker ook voor niet-leden die zo OLAT kunnen leren kennen. Niet-leden kunnen 2 keer gratis deelnemen en betalen daarna 1 Euro per keer.

De invulling vindt plaats in samenwerking met horecagelegenheid Dinercafé 't Kroegske / De Stapperij.

Vertreklocatie: Dinercafé 't Kroegske
Spoordonkseweg 80
5688 KE Oirschot

Vertrektijd: 1/10 - 1/4: zondag 09.30 uur
Als er een OLAT-winterserietocht is, wordt er niet gelopen, maar kan deelgenomen worden aan deze tocht.

Afstand: ca. 12 km

De te lopen route wordt een dag van te voren gepubliceerd via de gratis wandelapp Endomondo en via de website & facebookpagina van Dinercafé 't Kroegske:

<http://www.kroegske.nl/feesten/activiteiten/wandelroutes>

Meer informatie: oirschot@olat.nl of
Harrie Paulissen 06-53749249
John Schepens 0499-573671

Lange afstand- Prestatie- en Snelwandelen

Frank Marchand (*bestuursafgevaardigde en voorzitter*)
 Piet van der Ree (*notulist*),
 Pierre Emans, Hans de Vries
 lps@olat.nl

Dagwandeltochten

Ad Verbakel, Theo van Boxmeer (*parkoersen*)
 Ad Ketelaars (*voorz*), Jo Willems, Antoinet Gooren

Clubreizen

Isis la Croix (*informatie*)
 06-38255805
 (bij voorkeur tussen 18.00-20.00 uur)
 clubreizen@olat.nl
 Pierre Emans, Riet Emans
 Ad Ketelaars (*bestuursafgevaardigde*)

OLAT Wandeldagen

Mia Dielesen (*secretariaat*), 040-2552742,
 Hamakerstraat 11, 5652 RC Eindhoven
 olat-wandeldagen@olat.nl
 Joop Wesseling (*voorz*), Antoinet Gooren,
 Ad Verbakel, Ad Ketelaars (*financiën*)

Wandelen op Dinsdag

Mieke van Boxtel (*coördinator*), 0411-622188
 Myriam vd Berg, 073-5325286
 Pieter van Doorn, 0492-382210
 Antoinet Gooren (*contactpersoon*)

Avondvierdaagse & Rooise Wandelingen

Piet van Berkel, 0413-784742
 Betsie van Mil, 0413-475454

Wandelpaden

Jan van Berkel (*Airbornepad*)
 Otto Ahlers (*Hertog Hendrikpad*)
 Theo Beelen (*Graaf van Hornepad*)
 Otto Ahlers (*algehele coördinatie*)

Onderscheidingen

p/a Peppelbos 40, 4191 MG Geldermalsen
 Voordrachten jaarlijks vóór 15 nov. indienen

OVERIG

Boetiek wandelgidsen

Janet van Gennip, 040-2415802,
 boetiek@olat.nl

Overnachting Vierdaagse Nijmegen

overnachting4daagse@olat.nl

Notuliste Bestuursvergadering

Mariet Ahlers

Voorzitter
Joop Wesseling
 Dorpsveld 33
 5258 MA Berlicum
 073-5033322
 voorzitter@olat.nl

Penningmeester
Ad Ketelaars
 Koninginnelaan 108
 5491 JX Sint-Oedenrode
 0413-475824
 penningmeester@olat.nl

Bankrekening: 1382.11.736
 t.n.v. OLAT Sint-Oedenrode
 IBAN: NL34 RABO 0138 2117 36
 BIC: RABONL2U

Secretaris
Harrie Paulissen
 Spoorдонksesweg 35
 5688 KB Oirschot
 06-53749249
 secretaris@olat.nl

Bestuurslid
Ruud Horst
 Kraanven 57
 5595 DA Leende
 040-8480095
 r.horst@olat.nl

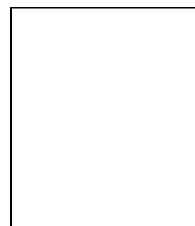
Bestuurslid
Ad Verbakel
 Past. Bogaertsstraat 12
 5469 EZ Keldonk
 0413-212161
 a.verbakel@olat.nl

Kandidaat-bestuurslid
Petra Rommers

Bestuurslid
Frank Marchand
 Deursenstraat 7
 5043 JP Tilburg
 013-5702662
 f.marchand@olat.nl

Bestuurslid
vacature

DRAGERS VAN DE CORNELIS VAN MONTFORT TROFEE

Ad van Asten, Piet Knoester, Hein Lenders, Marinus van Roosmalen, Theo Tromp, Jan van de Ven, Ad Verbakel

ERELEDEN

Ad van Asten, Piet Knoester, Jos Koolen †, Hein Lenders, Marinus van Roosmalen, Theo Tromp, Jan van de Ven, Ad Verbakel, Toon van Wordragen

LEDEN VAN VERDIENSTE

Mariet Ahlers, Ad van Asten, Tonny & Bert † de Boer, Lineke den Boer, Jan Cortenbach, Mia Dielesen, Frans Peters, Henk Plasman, Antoon Stoop, Ben van der Velden, Ad Verbakel, Sjaan Verbakel, Kees van Vessem, Joop Wesseling, Toon van Wordragen

Fraaie nazomer

Was het begin van de zomer teleurstellend, de tweede helft van de zomer heeft deze voor velen toch nog doen slagen. Eind augustus en begin september werden wederom zomerse records gebroken. Blijkbaar houdt dit niet meer op. Ook de OLAT Wandeldagen en de Nacht van OLAT waren gezegend met fraai zomerweer. Dat was mooi meegenomen, want de werkzaamheden bij goed of slecht weer zijn praktisch hetzelfde, alleen scheelt dit wel behoorlijk in de deelnemersaantallen.

Inmiddels zijn de werkzaamheden voor de winterserie weer volop opgestart. De eerste tocht is dan ook al weer deze maand en wel vanuit Schijndel. De flyer is op de OLAT Wandeldagen gepresenteerd en we zijn ze al bijna kwijt. Voor het uitdelen van de GPS-tracks gaan we een wijziging doorvoeren: we doen dit niet meer op het startbureau. Gegadigden kunnen zich hiervoor aanmelden via de website en na elektronische betaling van het inschrijfgeld voor de tocht worden de GPS-tracks daags voor de tocht per e-mail toegezonden. Dit bespaart ons een vrijwilliger op het startbureau, u hoeft niet meer in de wachtrij te staan en kunt u thuis al controleren of alles goed werkt.

OLAT kent van oudsher de traditie dat op de wagenrusten tijdens de winterserie de drank (koffie, thee, chocolademelk en bouillon), een sneetje brood en de soep gratis is (althans inbegrepen bij het inschrijfgeld). Nieuwe wandelaars zijn hierover steeds verbaasd. Hiervoor gelden echter wel enkele beperkingen. Het is de bedoeling dat de wandelaar zich per rustpost beperkt tot 1 sneetje brood en niet onbeperkt eet. Ook de langzamere en minder geoefende wandelaars willen graag iets nuttigen en misschien is de noodzaak voor hen wel groter dan voor de ervaren snelle gasten. OLAT heeft zaterdag voor de tocht diverse vrijwilligers die het brood voor de wandelaars smeren. Afhankelijk van de weersvoorspelling zijn we enigszins flexibel in het aantal te bereiden broden, maar niet onbeperkt. Soms kan het gebeuren bij een grote opkomst dat we door de voorraad heen raken. Hetzelfde kan voor de soep gelden. Dit is helaas niet te voorkomen. Zorg daarom ook altijd zelf dat u voldoende eten en drinken bij u hebt tijdens onze wandeltochten.

Het bestuur heeft ook in augustus weer eens een dag zitten brainstormen over de invulling van ons jubileumjaar. 2017, het jaar waarin OLAT haar 50-jarig jubileum gaat vieren, komt met rasse schreden dichterbij. Met de presentatie van ons jaarprogramma in november zullen we ongetwijfeld een puntje van de sluier oplichten. Wij adviseren echter de datum zondag 17 september in uw agenda vrij te houden voor de OLAT-ledendag, alsmede het weekend van 18/19 november waarin de OLAT-jubileumtochten vallen.

Geniet de komende tijd van mooie herfstwandelingen.

-Ad Ketelaars-
penningmeester/vicevoorzitter

NIEUWS KORT

10,5 MILJOEN WANDELAARS

Het aantal wandelaars in Nederland was nog nooit zo hoog. Dit blijkt uit de Nationale Wandelmonitor die Stichting Wandelnet onlangs publiceerde. Sinds 2010 steeg het aantal Nederlanders dat wandelt voor het plezier van 6,6 naar 10,5 miljoen.

Wandelen is de meest ondernomen vrijetijdsbesteding in Nederland. Jaarlijks worden er 441 miljoen recreatieve wandelingen gemaakt. Winkelen in de binnenstad (202 miljoen keer) en uit eten gaan (194 miljoen keer) volgen op de tweede en derde plaats. Ongeveer twee op de drie Nederlanders maakt weleens een wandeling voor het plezier. De voornaamste redenen om te gaan wandelen zijn buiten willen zijn (30%), gevolgd door ontspanning (23%) en het op peil houden van de conditie (13%). Men wandelt het liefst in bosgebied (24% van de wandelaars), maar ook een ommetje door de eigen wijk is populair (22%). De meeste wandelingen per inwoner worden gemaakt in Zeeland, Limburg en Friesland.

'Buiten zijn' wordt steeds populairder: tweederde van de Nederlanders zou graag meer tijd in de buitenlucht doorbrengen dan men nu doet. Ook zijn steeds meer mensen bewust met hun gezondheid bezig. Door gezond te eten, maar ook door meer te bewegen. Wandelen sluit niet alleen aan bij deze behoefte aan beweging, maar ook bij de behoefte aan balans: mindful in het hier-en-nu zijn, de natuur opzoeken en al wandelend je hoofd leegmaken.

Op jaarbasis wordt er in Nederland 1,7 miljard euro uitgegeven aan wandelen, het grootste deel aan vervoer naar het startpunt van de wandeling (494 miljoen euro), wandelkleding (347 miljoen euro) en wandelvakanties (322 miljoen euro). Ook zijn wandelaars gezonder, waardoor zij besparen op bijvoorbeeld zorg- of verzuimkosten. Wie per week één uur wandelt, verlaagt de kans op hartproblemen met zo'n 50%. Wandelen is dus zowel goed voor de economie als voor de gezondheid.

Bron:

*Nieuwsbrief voor KWBN-lidorganisaties
Editie 6 (september 2016)*

ONZE JARIGEN

De volgende personen willen wij feliciteren met hun verjaardag. Wij hopen dat zij deze dag in goede gezondheid kunnen vieren.

OKTOBER

16	Harold van Alphen	Mariahout
16	Mien van Hoof	Sint-Oedenrode
17	Andre Heusdens	Eindhoven
17	Mari van de Rijt	Rotterdam
18	Jack Bertrums	's-Hertogenbosch
18	Rob Huizinga	Eindhoven
18	Nicole Nacken	Helmond
19	Mia Bolck	Eersel
20	Johan Rommers	Rijsbergen
20	Maria van Sleuwen-v.d. Tillaer	Boekel
21	Johan van Bakel	Sint-Oedenrode
23	Ans Ceulemans-Straatman	Nijmegen
23	Dymph Hamelink	Eindhoven
23	Huite Huitema	Eindhoven
23	Ria Muusz-van den Berghen	Sint-Oedenrode
23	Leo Schuurmans	Langenboom
25	Cees Jacobs	Uden
26	Fien Manders	Oost West en Middelbeers
26	Jan Philipsen	Best
26	Tiny Ruijs-de Louw	Erp
27	Herma Dortmans	Veghel
27	Ans Franssen-vd Weerden	Nuunen
27	Doortje Kessels-van Oort	Boekel
29	Piet van Hal	Schijndel

29	Clazien Koopman-vd Zande	Breugel
29	Wim Rossum	Mill
30	Piet van Petten	Goudswaard
30	Cor Selten	Zeeland
30	Gerda Woestenberg	Tilburg
31	Jan van 't Hof	Eindhoven
31	Lia Litjens	Waalwijk

NOVEMBER

1	Marja Hoekstra	Oostaan
1	Huub Koppelman	Erp
1	Trudy Taal	Wijnjewoude
2	Remco Dieks	Eindhoven
2	Tiny van Erp-Welten	Sint-Oedenrode
2	Truus Maas	Heeze
2	Toon van der Vleuten	Sint-Oedenrode
3	Frans Smeyers	Oirschot
4	Tiny van Lanen	Boekel
4	Corry Nooyens	Oirschot
4	Henry Sars	Eindhoven
4	Hans Sondagh	Nuunen
4	Wim Toonen	Langenboom
5	Gonny Hollanders-van Kol	Asten
6	Elly Deenen	Middelbeers
7	Annie Kopmels-Geboers	Maarheeze
7	Hanny Verwegen	Veghel

8	Dini Damen	Sint-Oedenrode
8	Yvonne Deijkers	Tilburg
8	Theo Gijzen	Eindhoven
8	Elly van de Velden	Sint-Oedenrode
9	Nettie Brans	Sint-Oedenrode
10	Carla Verbruggen	Schijndel
11	Tineke van de Pas-van Nieuwburg	Haaren
12	Ottie Arie	Waalre
12	Koen van der Linden	Sint-Oedenrode
12	Wim Vegers	Rosmalen
13	Julia Omta-Noya	Milheeze
13	Bert Witte	Cuijk
14	Paula Lavrijsen	Veldhoven
14	Rinda Scheltens	Zwolle
15	Bert Adams	Veldhoven
15	Joke Donders-Jansen	Dongen
15	Jan Swinkels	Someren

LEDENADMINISTRATIE

Jet Dreesen

Uiverlaan 23, 5613 AC Eindhoven
040-2903060
leden@olat.nl

Alle wijzigingen rechtstreeks door-
geven aan de ledenadministratie.
Het lidmaatschap gaat pas in als de
verschuldigde bedragen zijn ont-
vangen.

Om in aanmerking te komen voor
korting op het inschrijfgeld bij OLAT-
tochten is het noodzakelijk uw ledenpas
te tonen bij de inschrijving.

OLAT is deze maand de 900-ledengrens gepasseerd!

AANMELDINGEN

Dhr. Rino Hamelink, Best
Mevr. Gemma van Elk, Best
Mevr. Monic Lammers, Tilburg
Dhr. Jan Pijnenburg, Udenhout
Mevr. Yvonne Deijkers, Tilburg
Dhr. Vincent Beckers, Valkenswaard
Mevr. Els v/d Valk-Snepvangers,
Heeswijk-Dinther
Mevr. Yvon Staals, Eindhoven
Mevr. Sjan van Acht, Sint-Oedenrode

OVERLEDEN

Dhr. Wim van Erp, Sint-Oedenrode
Mevr. Iet Smits-Engelen, Son

VAN DE BESTUURSTAFEL

OTTO AHLERS STOPT ALS BESTUURSLID

Helaas heeft Otto Ahlers het bestuur laten weten met onmiddellijke ingang als bestuurslid van OLAT te stoppen, dit wegens gezondheidsproblemen. Het bestuur van OLAT betreurt dit, maar begrijpt dat zijn gezondheid voorrang krijgt. Gelukkig wil Otto toch nog een aantal ondersteunende taken voor OLAT blijven verrichten. Te denken valt aan ondersteunen bij automatisering, digitaliseren gids Airbornepad, GPS-wandelen, assistentie website en onderhouden documenten en fotoarchief.

KANDIDAAT BESTUURSLID

Ons lid Petra Rommers uit Rijsbergen heeft de laatste maanden enkele bestuursvergaderingen van OLAT bijgewoond. Zij heeft te kennen gegeven zich bij de eerstvolgende ledenvergadering kandidaat te willen stellen voor het bestuur en het bestuur is daar heel blij mee. Daarnaast blijven er nog 2 vacatures te vervullen en het bestuur hoopt dat, bij voorkeur, nog meer vrouwen zich kandidaat willen stellen voor een bestuursfunctie. Mannen zijn uiteraard ook welkom.

BEËINDIGING LIDMAATSCHAP OF WIJZIGING LIDMAATSCHAPSVORM

Degenen die overwegen het lidmaatschap van OLAT te beëindigen, hetgeen wij zouden betreuren, verzoeken wij dit omgaand maar uiterlijk vóór 25 oktober te doen. Dit kan met een e-mail aan leden@olat.nl of een brief naar OLAT-ledenadministratie, Uiverlaan 23, 5613 AC Eindhoven.

Ook als u van lidmaatschapsvorm wilt wisselen, dan dient dit vóór 25 oktober te gebeuren. Een en ander houdt verband met de deadline van 1 november die kWbn hanteert.

CONTRIBUTIE 2016-2017

Heeft u een volmacht aan OLAT verstrekt, dan zal de contributie 2016-2017 omstreeks 25 oktober worden afgeschreven van uw bankrekening. De overige leden ontvangen een factuur met het verzoek deze binnen 14 dagen te voldoen. De bedragen kunt u controleren in het OLATNieuws van september. Voor vragen kunt u contact opnemen met onze penningmeester op 0413-475824 of penningmeester@olat.nl.

JAARPROGRAMMA 2017

Het streven is om het jaarprogramma 2017 met het OLAT-Nieuws van november bij de leden in de bus te krijgen.

VRIJWILLIGERSDAG 2016

De organisatoren hadden als thema dit jaar gekozen voor een gezellige activiteit waar iedereen aan mee kon doen, waar je actief kon zijn en toch met iedereen gezellig kon 'buurten' tijdens het werk. De vrijwilligers zijn op zondag 25 september tussen 13.30 uur tot ongeveer 19.00 uur een

kookworkshop gaan doen onder leiding van een professionele kok! Het thema van de workshop was 'Brabantse Tapas'. De locatie was Groepsaccommodatie Beukenhof, Capucijnenstraat 46, 5074 PJ in Biezenmortel bij Udenhout (www.beukenhof.nl). Zie blz. 13 voor een impressie van deze dag.

UITNODIGING JUBILARISSEN

Vanaf komende jaarvergadering zullen we kandidaten die een mijlpaal bij OLAT hebben bereikt voortaan uitnodigen als ze deze vóór de jaarvergadering bereiken. Tot nu werd gekeken wie in het voorgaande kalenderjaar een mijlpaal had bereikt.

GROTE CLUBACTIE 2016

Loten voor de Grote Clubactie konden voorgaande jaren via de penningmeester worden besteld door een bedrag over te maken op de OLAT-bankrekening.

Met ingang van dit jaar kunnen leden en iedereen die OLAT een warm hart toedraagt de loten online bestellen tussen 1 oktober en 17 november. Dit kan door in te loggen op: <http://clubactie.nl/actie/OLATwandelsportvereniging>. De vrijwilligers zullen u dankbaar zijn, want de opbrengst is bedoeld voor het organiseren van de vrijwilligersdag. Laat ze niet in de kou staan, want dat doen ze al vaak genoeg voor u tijdens de verzorging.

WANDELGROEP OIRSCHOT

Na 1 jaar wandelen is deze activiteit geëvalueerd en er zullen enkele wijzigingen worden doorgevoerd, zoals wisselende startlocaties en wandelen in twee groepen met verschillend wandeltempo.

BIJEENKOMST NIEUWE OLAT-LEDEN

Op 2 oktober is er een bijeenkomst geweest voor de nieuwe OLAT-leden. Deze vond plaats in aansluiting op de wandeling vanuit Oirschot. De betreffende leden hadden persoonlijk een uitnodiging ontvangen van onze secretaris.

HULDIGING VIERDAAGSE-JUBILARISSEN DOOR KWBN

Op 20 oktober worden door afdeling Brabant-Zeeland van de kWbn in Tilburg de kandidaten gehuldigd die een Vierdaagse mijlpaal hebben bereikt. Degenen die daarvoor in aanmerking komen, krijgen hiervoor een rechtstreekse uitnodiging van kWbn. Hieronder zullen vele OLAT-leden zijn.

HALFJAARCIJFERS 2016

In het bestuur zijn de halfjaarcijfers 2016 besproken. Deze blijven voor het 1e halfjaar iets achter ten opzichte van vorig jaar, maar de vooruitzichten 2e halfjaar zijn gunstiger.

(Vervolg op pagina 10)

(Vervolg van pagina 9)

KORTING VOOR OLAT-LEDEN

OLAT-leden gaan korting genieten op de seizoenswandelingen van De Stapperij in Oirschot en op de wandeltocht van Atletiekvereniging De Keien in Uden.

UITGIFTE GPS-TRACKS TIJDENS TOCHTEN WINTERSERIE

Afgelopen jaar kon men op het startbureau de GPS-tracks van de tocht downloaden op het eigen GPS-apparaat.

Voortaan doen we dit niet meer op het startbureau. Belang-

stellenden voor de GPS-tracks kunnen zich enkele dagen voor de betreffende tocht hiervoor aanmelden via de OLAT-website. Na aanmelding en afgifte van een machtiging voor betaling van het inschrijfgeld worden de GPS-tracks daags voor de tocht per e-mail toegezonden. Dit bespaart ons een vrijwilliger op het startbureau, u hoeft niet meer in de wachtrij bij de GPS-computer te staan en u kunt thuis al controleren of alles goed werkt.

Dit zowel voor leden als niet-leden van OLAT.

Ook met beperkingen kan wandelen leuk zijn

Jarenlang heb ik meegewandeld met de WOD (OLAT-wandelingen op dinsdag). Dat was een mooie tijd. Met een groep wandelaars om de veertien dagen een wandeling maken door bossen en heide. De ene wandeling al mooier dan de andere. Vóór 10 uur bij elkaar komen in een gezellig cafeetje, daar een kop koffie drinken en om klokslag 10 uur vertrekken.

Maar dan komt er een tijd, dat je zo oud bent geworden dat je het tempo niet meer aan kunt en je afscheid moet nemen van zo'n groep. Dat viel niet mee. Ik had er grote moeite mee.

Maar hoe nu verder? Stilzitten is voor mij geen optie. Gelukkig heb ik een goede wandelvriend, Bert, waar ik al heel lang mee wandel en die nu met het zelfde euvel kampt als ik. Hij heeft in het verleden 65 Kennedymarsen gelopen, dus op wandelgebied geen kleine jongen. Toch willen wij, in aangepaste vorm, blijven wandelen.

Iedere week gaan we op pad. De ene keer in het bos in Best, de andere keer naar de Strabrechtse heide. En geloof het of niet, we genieten en beleven regelmatig mooie momenten. Bert kent heel wat vogels en hun zangtalenten. Zijn gehoor is beter dan dat van mij. Hij staat stil als hij een vogel hoort en dat gebeurt nogal eens. Zo leer ik van hem de vink, de boomkruiper, het roodborstje, de tijftjaf, de vlaamse gaai, de groene en bonte specht en nog verschillende andere vogels kennen.

De auto zetten we nu voortaan dichterbij de zoom van het bos. Na een paar honderd meter lopen, kijken wij uit over een prachtige eindeloze vlakte. We kunnen linksom of rechtsaf, maar we besluiten om rechtdoor te gaan. Wat een vrijheid! Wie in deze wereld heeft zo'n vrijheid? Met een tempo van bijna nul lopen we daar. We zien hoog in de lucht een buizerd zweven. We blijven hem volgen tot hij in de diepte is gedoken.

Zo kwamen wij enige tijd geleden voorbij een boom, waarin een nestje zat met drie jonge spechten, die schreeuwden van de honger. Op een afstand wachtten wij op hun ouders, die in korte tijd hun kroost een goede lunch bezorgden.

Een andere keer zagen wij een herderin met een grote kudde schapen. We maakten er een praatje mee. Ze had een goede opleiding gehad, maar ze koos voor een baan in de natuur.

Weer een andere keer zagen wij een vogelaar die met zijn camera een koppeltje schuinbekvogeltjes fotografeerde. Hij liet het ons vol trots zien.

We maken van vrijwel ieder bankje gebruik. We zijn er voldoende moe voor. Uiteindelijk komen wij bij de bank, die wij in tussen "ons bankje" genoemd hebben. We hebben

daar een geweldig uitzicht over een groot deel van de Strabrechtse heide. We peuzelen daar onze boterhammen op. Dan vraag ik aan Bert: "Zou jij iets kunnen opnoemen, wat je liever zou doen dan wat wij op dit moment beleven?" Hij kijkt mij even doordringend aan en zijn antwoord is hetzelfde als dat van mij. We zouden het echt niet weten.

Op de terugweg ontmoetten wij een gepensioneerde boswachter, die gehurkt naar een aantal plantjes zat te kijken. Hij vertelde ons dat het gagel was en ook zonnedauw. Zo leer je nog eens wat. Ook hij kon geen grote afstanden meer afleggen.

Doodvermoeid komen wij bij de auto terug en ploffen daarin neer. We zijn het er over eens dat wij keer op keer van deze (korte) wandelingen genieten. Hopelijk kunnen wij dit nog lang volhouden.

-Sjef van Gestel-

Vlaamse gaai

VOORUITBLIK DAGWANDELTOCHT SCHIJNDEL - 16 oktober

Oktober staat op de kalender, de maand waarin de 1e wintererietocht van OLAT wordt uitgezet.

De start is vandaag in het Cultureel Centrum 't Spectrum in Schijndel. Schijndel is nu nog een zelfstandige gemeente, maar gaat per 1 januari 2017 op in de nieuwe gemeente Meierijstad, tezamen met de buurgemeenten Sint-Oedenrode en Veghel.

Een kort overzicht: We lopen vandaag in het fraaie landelijke buitengebied van Schijndel, er zijn bijzondere horecarusten te bezoeken en we komen door het gezellige centrum waar we een blik kunnen werpen op de fameuze Glazen Boerderij. De langere afstanden steken de Zuid-Willemsvaart over en ontdekken de mooie omgeving rondom kasteel Heeswijk.

Het wordt dus een heel afwisselende route, waarbij we bovendien kunnen genieten van de invallende herfst: de bomen dragen vrucht, de bessen van de meidoorn en sleedoorn steken mooi af tegen de verkleurende bladeren, paddenstoelen in de berm.....

Trek de wandelschoenen aan en kom!

Na vertrek lopen alle afstanden in de richting van de rondweg. We steken deze bij de rotonde over en lopen vrijwel direct het landelijk gebied in. Door een hek komen we in het natuurgebied Smaldonken en lopen een heel mooi stuk van het Ommetje Smaldonken. Ommetjes worden aangelegd om de oude zandpaden in het boerenland in ere te herstellen. Dit stukje van het buitengebied van Schijndel is heel afwisselend. Al spoedig komen we op het Ben Peterspad. De grienden hier zijn de best bewaarde van Schijndel. Een eeuw geleden waren er in het Schijndelse nog ruim 60 hoepelmakerijen actief. Ze hadden alle hun eigen grienden. Om de twee jaar kapten ze het wilgenhakhout om er hoepels van te buigen (voor onder meer tonnen). Naast deze grienden treffen we waterlopen, maar vooral veel kleinschaligheid. Mooie doorkijkjes, bosjes. Een prachtig stukje!

De wandelaars op de 10 km splitsen redelijk snel af om in de richting van de zuidkant van Schijndel te lopen. Zij sluiten wat verderop aan bij de wandelaars van de langere routes.

De andere afstanden vervolgen het ommetje.

Wat verderop gaat de 15 km in de richting van de horecarust bij de Schaapskooi.

De lopers van de 20, 30 en 40 km gaan bij deze splitsing links en treffen wat verderop aan de rand van een bosje de eerste wagenrust. Lekker even een bekertje koffie of thee op de bank en een praatje met bekenden, die je altijd wel treft.

Na de wagenrust volgt opnieuw een splitsing. De lopers op de 30 en 40 km gaan het gebied ten noorden van de Zuid-Willemsvaart verkennen. Zij lopen na de 1e wagenrust over

mooie zandpaden en een stuk privéterrein, waar onze routebouwer toestemming voor heeft gekregen, in de richting van de vernieuwde Milrooijsebrug. Deze is sinds kort open voor wandelaars en fietsers. Het autoverkeer moet nog even wachten. Aan de overzijde van de brug lopen we langs het riviertje de Aa en vervolgens langs de Leijgraaf naar de weg Middelrode-Heeswijk.

Hier buigt de 30 km af naar Kasteel Heeswijk voor de café-rust. Dit imposante kasteel maakt indruk! Het kasteel werd in 2005 voor het laatst gerestaureerd en is nu in zijn volle glorie te bewonderen!

Het is een voormalige waterburcht uit de 11e eeuw. In de loop van de middeleeuwen werd de motte (kasteelheuvel) afgevlakt en werd op de plaats van de burcht een kasteel gebouwd. In 1835 kocht gouverneur André baron van den Bogaerde van Terbrugge het in verval geraakte kasteel en startte meteen een grootse verbouwing. De laatste adellijke bewoner, Albertine Van den Bogaerde van Terbrugge, riep in 1976 de Stichting Kasteel Heeswijk in het leven. Sinds 1987 is deze stichting volledig eigenaar van het kasteel. Er zijn nu dus geen adellijke bewoners meer.

De 40 km maakt een extra lus en loopt langs de Leijgraaf naar de Heeswijkse bossen. Daar is voor deze langste afstand een aparte koffiepost.

Over mooie bospaden vervolgt de 40 km de route. Zij komen langs het openluchttheater de Kersouwe en zien dan eveneens kasteel Heeswijk opdoemen.

Na het kasteel volgt een bijzonder fraai (fiets)pad. Een stukje langs de Leijgraaf, een stukje door de ruigte en daarna door het open landschap op weg naar de Heeswijkse brug over de Zuid-Willemsvaart.

Snel na de brug volgt de afslag naar de Prekers en ontmoeten zij de wandelaars van de 20 km. Deze afstand (de 20 km) is na de wagenrust 1 afgesplitst. Zij lopen via het landelijke Houterd, een buurtschapje in het buitengebied van Schijndel en natuurgebied De Prekers naar de Schaapskooi.

De Prekers is een waardevol gebiedje tussen de Steeg, Wijboschbroek, Zuid-Willemsvaart en Martemanshurk. In een verleden was dit bosgebied van een Dominicaner kloosterorde in 's-Hertogenbosch. Leden van deze kloosterorde werden Predikheren genoemd, dat lokaal verbasterd werd tot Prekers. Nu is het gebied grotendeels van Staatsbosbeheer.

De aanwezige bruine leemsoort is een goede voedingsbodem voor zeldzame planten, zoals eenbes, moesdistel, knikkend nagelkruid. De Prekers kent veel afwisseling: bloemrijke graslanden, ruigtes, houtwallen, leembossen, waterlopen, dreven. Dus ook veel mooie doorkijkjes.

Onze routebouwer heeft een prima horecarust gevonden bij de Schaapskooi in Schijndel. Alle gebouwen hier zijn door vrijwilligers gebouwd, het is een bijzonder plekje: 't Skupke, waar de koffie bruin is en de monchoutaart heerlijk smaakt, de hooiberg, de hopest, de Vlaamse schuur, het boomgaardje en de mooie tuin. Een plekje om nog eens terug te komen!

Na de horecarust lopen we in de richting van het Wijboschbroek, een fraai bosgebiedje. Het is bekend om de vele paddenstoelen, hopelijk kunnen we er in deze herfst volop van genieten.

Na een stukje door het bos geslingerd te hebben, laten we het broekbos achter ons en lopen over autoluwe wegen naar het kerkdorpje Wijbosch.

Inmiddels zijn ook de lopers op de 30 en 40 km aangesloten. We steken de Eerdsebaan over (de weg tussen Schijndel en Veghel) en komen via mooie weggetjes uiteindelijk bij het Duits lijntje uit.

Deze voormalige spoorlijn werd in 1873 geopend door de Noord-Brabantsch-Duitse Spoorwegmaatschappij (NBDS). Het vormde een rechtstreekse korte verbinding tussen de zeehavens Vlissingen, Antwerpen en Rotterdam en het Duitse achterland. In 2004 beëindigde de NS het goederenvervoer op het laatst overgebleven stuk van Boxtel tot Veghel.

Voor ons is dit gunstig, want langs het lijntje is het mooi wandelen!

We lopen een klein stukje te midden van de Schijndelse bedrijventerreinen Duin I en Duin II.

Wat verderop sluiten de wandelaars van de 10 km aan en zijn alle afstanden samen.

Op de hoek met de Europalaan, aan de rand van de bebouwde kom van Schijndel, treffen we de grote wagenrust, de soepost. Een herfstsoepje zal er in gaan!

We vervolgen de route, opnieuw langs het Duits lijntje. Dit is leuk wandelen, te midden van het fraaie buitengebied van Schijndel. We lopen afwisselend over zandpaden en stukjes autoluwe wegen. Via het zuidwesten komen we de bebouwde kom van Schijndel weer in. We passeren het Eldecollege en lopen naar de Pompstraat, een mooi oud straatje in het centrum van Schijndel. Let even op het museum Jan Heestershuis op huisnr. 17. Hier is te zien hoe de plaatselijke kunstenaar Jan Heesters (1893-1982) leefde. Zijn historisch woonhuis, met antiek meubilair, bijzondere voorwerpen en kunstwerken is belangrijk onderdeel van het museum. Eén ruimte in het woonhuis is permanent ingericht met kunstwerken van Jan Heesters en Dorus van Oorschot, een andere Schijndelse kunstenaar.

Wat verderop komen we op de markt en lopen bijna tegen de Glazen Boerderij aan. Dit bijzondere bouwwerk is ontworpen door de bekende architect Winy Maas. Na de opening in januari 2013 zijn er al heel wat bezoekers geweest, er is zelfs internationale belangstelling. Maar je kunt er ook gewoon een ijsje eten of een kopje koffie drinken. Kijk vooral eens naar de bijzondere gevel!

We naderen het einde van de wandeling en lopen over de markt. Er volgen nog enkele straten en dan zijn we terug bij 't Spectrum, start en finish van deze bijzonder mooie wandeling. Met een voldaan gevoel melden we ons af.

Geniet ervan!

-Myriam van den Berg-

Gladiolen van Dorus van Oorschot, te zien in het Jan Heestershuis

Zondag, 25 september

Vrijwilligersdag met tapas in Biezenmortel

Ieder jaar kijk ik weer uit naar de Vrijwilligersdag: gezelligheid, een praatje met heel veel mensen en spannend: wat zou er nu weer bedacht zijn. Zoals we in de vooraankondiging hebben kunnen lezen, wordt het een KOOKWORKSHOP in een oud Capucijnerklooster, de "Beukenhof" in Biezenmortel. Als ik de "pret"-oogjes van Harrie zie, kan ik me al verheugen.

Goed: op naar Biezenmortel! Zou ik nog een schort nodig hebben??? Jammer dan, die heb ik niet eens. Ik weet wel dat tapas uit Spanje komen en kleine hapjes zijn, die als voorafje bij een glaasje wijn of biertje worden gegeten. Het woord tapa komt van "tapar" het Spaanse werkwoord van "afdekken". Men zette een tapa, b.v. stuk brood, of plak ham, op het glas om te voorkomen dat er vliegen in zouden vallen. We laten ons verrassen.....

En een verrassing wordt het! Het klooster zelf imponeert: zo groot, met een prachtige tuin en van binnen nog indrukwekkender. We moeten ons bij Harrie melden die via de presentielijst doorgeeft in welke groep je zit. We gaan namelijk in 8 groepen kokkerellen, ieder met een eigen opdracht.

De schorten liggen al klaar en ik zit in groep 1. Dat betekent dat wij één van de voorgerechten moeten gaan maken: Spaanse "bocadillas" (sandwiches). De omschrijving en de ingrediënten liggen al klaar. Kwestie van beginnen maar. Lange lappen wit brood besmeren met roomkaas/bieslook, plakken gegrilde paprika erop, daarop pesto (mengsel van basilicum, olijfolie, pijnboompitjes, parmezaanse kaas) (mmmm), volgende plak brood besmeerd met roomkaas/bieslook, daarna met vereende krachten omgedraaid, een olijffe voor de finishing touch en klaar! De lap brood

in een vierkant, resp. driehoekjes snijden en finito. Met z'n achten doen we allemaal wat. Onze ploeg blinkt uit door samenwerking (OLAT-gevoel!?). Het is hartstikke gezellig. Overal zijn clubjes bezig iets te maken. Het is voortreffelijk voorbereid en de "chef" Frank loopt rond om aanwijzingen te geven. Wij zijn redelijk vlot klaar en ik ga rondlopen om te kijken wat de anderen uitspoken, pardon klaarmaken. We kunnen zelf iets te drinken halen; of het nu een biertje, een glas wijn of fris is, alles is ter beschikking. In de echte keuken is de "warme ploeg" druk met het maken van "albondígas" (gehaktballetjes) en aardappeltjes snijden voor de "tortilla". (aardappel-omelet). Weer anderen zijn bezig de garnalen minutieus voor te bereiden (schoon te maken). Er wordt overal met handschoentjes gewerkt, een sterrenrestaurant is er niets bij! De laatste ploeg "doet" het dessert: tiramisu. De chef en zijn kok sturen een klein beetje bij als het om de warme gerechten gaat, o.a. "pollo ajillo" (kipvleugeltjes met veel knoflook). Dan is het tijd om te gaan genieten van wat we zelf hebben klaargemaakt. Per groep vertelt iemand wat ze gemaakt hebben, wel handig voor de anderen die zelf druk bezig waren.

Het is geweldig, gezellig en lekker. Dat heb je nu als je vrijwilliger bent bij OLAT, je wordt echt een dag in de tapas, pardon watten, gelegd. Als jullie de foto's zien loopt het water - nou ja, water - je in de mond. Dus: word ook vrijwilliger, dat is goed voor de vereniging, hoe meer, hoe liever en je hebt één keer per jaar nog een grandioos dagje uit. Altijd weer een verrassing. Olé en bravo voor Harrie Paulissen en Ruud Horst die deze bijeenkomst organiseerden.

-Lies Wesseling-

Op 17 september 2016 waren “onze Sjaan” en “onze Ad” (Verbakel) 50 jaar getrouwd.

Dit werd gevierd met een heilige mis in de “familiekerk” in Keldonk, waarbij alle kinderen en kleinkinderen een woordje spraken. De mis werd opgeluisterd door het koor Bel Canto. De dames deden dit op zeer muzikale wijze, met moderne liederenkeuze, goed verstaanbaar, kortom een plezier om naar te luisteren. De voorganger Hans van Bommel was ook goed op dreef en prees het echtpaar vooral om zijn eenvoud en het feit dat ze altijd voor iedereen klaar staan. Hij reserveerde nu reeds tijd om over 10 jaar het 60-jarig huwelijksfeest opnieuw te beginnen met een mis uit dankbaarheid.

Na het slotlied “Ons lieve Vrouwke” verlieten een stralende bruid en bruidegom de kerk om in het naast gelegen café “de Oude School” feest te vieren met heel de familie, burens, vrienden en bekenden, waarbij OLAT natuurlijk goed vertegenwoordigd was. Nogmaals onze hartelijke gelukwensen.

-Lies Wesseling-

VERWIJZING NAAR WEBSITE HEOPA.NL

Ons lid Henk van der Sanden uit Almere heeft sinds 2005 - ondanks diverse problemen met zijn gezondheid - vele kortere en lange tochten gewandeld en doet daarvan verslag op zijn website heopa.nl. De verslagen gaan vergezeld van informatie over de omgeving en foto's.

Inmiddels wandelen soms ook zijn kleindochters mee.

Hij laat u graag meegenieten van de tochten die hij maakt en zijn ervaringen delen hoe mooi en leuk het is om door Nederland te wandelen.

DEELNEMERS 4DAAGSE NIJMEGEN

De volgende OLAT-leden hebben zich alsnog gemeld als deelnemer aan de 100e 4Daagse van Nijmegen.

x	Naam	Woonplaats
15	AnneRiet Janssen	Beek en Donk
12	Coby Visser	's-Gravenhage
11	Jan van 't Hof	Eindhoven
10	Regine Uitenhoven-Jonkers	Helmond
9	Henk van der Sanden	Almere
7	Piet Heidema	Breugel
6	Mari Platenburg	Bakel

Stokken

Ik heb iets tegen het gebruik van nordic-walking-stokken tijdens georganiseerde wandelingen. Insiders noemen ze poles. Niet dat ik tegen stokken ben, ik heb er zelf eentje achter de deur. Het valt best te begrijpen dat er wandelaars zijn die ze nodig denken te hebben, of zelfs nodig dienen te hebben maar een aantal heeft dat zeker niet. Een voormalig OLAT-lid verwoordde het zo: lopen ze met 1 stok zijn ze oud of invalide, lopen ze met 2 stokken bedrijven ze topsport. Ik begrijp ook niet altijd het nut. Het schijnt dat je bijna al je spieren erbij gebruikt, maar zeker niet de lachspieren, want ik heb er nog nooit eentje zien lachen. Over hoe je moet lopen wil ik het niet hebben, want er zijn net zoveel stijlen als wandelaars, al wordt beweerd dat er maar één goede manier is. Maar welke?

Ik heb ook stokken, iets andere, maar die gebruik ik enkel in

het Zuid-Limburgse hooggebergte of de Ardense heuvels of bij OLAT-wandelingen om te bepalen hoe diep de plassen zijn.

De vraag is, als zo'n wandelaar zijn of haar neus moet snuiten of op de routebeschrijving wil kijken, wat ze dan doen. Onder de arm pakken met als gevolg dat daardoor in de neus gepeuterd wordt bij degene die erachter loopt, of - en dat is wel veel erger - diegene een oog uitsteekt? Gelukkig mogen ze niet gebruikt worden bij de vierdaagse, want van viermaal dertig kilometer getik raak je helemaal getikt.

Gelukkig loopt het merendeel een voor mij te korte afstand en tegen de tijd dat ik daar ook aan toe ben, zal de hype mis-schien wel over zijn.

Co Tops

Eerst geëerd, daarna gaan lopen

Johan en Petra Rommers wandelden 25 Kennedymarsen. Reden om door de bond geëerd te worden. In Haaksbergen gebeurt dat niet zomaar “even tussen-door”. Johan en Petra werden uitgenodigd om hun oorkonde op het gemeentehuis aldaar in ontvangst te nemen. De wethouder was uitgenodigd om deze OLAT-leden en een aantal andere jubilarissen te fêteren.

Een mooie opsteker om aan de 12e Kennedymars van dit jaar en de 28e in totaal te beginnen. Johan en Petra: gefeliciteerd.

Hieronder leest u het verslag van de Kennedymars van Haaksbergen.

In het zonnetje gezet

Donderdagavond werden we gebeld door de secretaris van de Kennedymars Haaksbergen, met de mededeling dat we waren uitgenodigd op het gemeentehuis om daar onze oorkondes uitgereikt te krijgen van de kWbn. Via de mail kregen we nog een officiële brief met de uitnodiging hiervoor. Dus op vrijdag tegen 18.00 uur vertrokken we richting Haaksbergen. Het was gelukkig niet al te druk op de weg zodat we tegen half 9 de auto konden parkeren bij het gemeentehuis. De startlocatie Theater de Kappen lag ernaast. Eerst daar onze startpapieren opgehaald en even gekeken of dat er al bekenden waren. Kort praatje gemaakt en daarna naar het gemeentehuis teruggelopen voor de openingsmanifestatie. We werden hartelijk ontvangen door de mensen van de organisatie en kregen een bakje koffie met cake. Na een korte speech van de wethouder kwam de voorzitter aan het woord die het ontstaan van de Kennedymars vertelde. Daarna werden de mensen genoemd die voor de dertigste keer aan deze dertigste editie van Haaksbergen begonnen. Hierna werden wij genoemd voor het lopen van 25 Kennedymarsen door heel het land. Hij had zijn huiswerk goed gemaakt en wist te vertellen dat deze tocht de twaalfde zou worden van dit jaar en de achtentwintigste in totaal. Ook had hij ons weblog bezocht en hij vond het mooie wandelverhalen die hij promootte te gaan lezen. Daarna kregen wij van hem een mooi ingelijste oorkonde met een embleem van de Kennedymars Haaksbergen en een mooie bos bloemen.

Na ons kreeg nog iemand een oorkonde uitgereikt voor het lopen van 50 Kennedymarsen. Daarna gingen we richting het theater voor het startschot. Onze bloemen werden netjes in het water gezet om ze na de tocht weer op te kunnen halen. De oorkondes in de auto gelegd en op naar het plein voor de start. Net voor 22.00 uur werden we nogmaals genoemd voor het behalen van de oorkondes.

Rondje Haaksbergen

Na het startschot konden we vertrekken en kregen we de eerste knip in onze stempelkaart. Het was aardig druk bij de start omdat je in de nacht ook een ronde van 42 of 21 km kon lopen. Het duurde eventjes voordat we goed door konden lopen. De eerste kilometers waren een soort ereronde door Haaksbergen waarbij veel mensen ons in de straten aanmoedigden met versieringen en vuurkorven. Bij de molen in Haaksbergen stond een blaaskapel op de balustrade.

Hartstikke gezellig allemaal. In de volgende straat deelde de jeugd 'glow in

the dark' staafjes uit, die we vast konden maken aan onze buidel. Ook nog even langs de startlocatie waar de mensen van de huldiging ons herkenden en aanmoedigden. Dan ben je zover van huis en word je toch herkend en wordt er geroepen: "Succes Rijsbergen". Daarna stond de blaaskapel ergens anders aan de kant van de weg gezellige muziek te maken. Haaksbergen uitlopend kwamen we vrij snel bij de eerste doorlooppost op 8,5 km waar we werden voorzien van ranja.

Volle maan

Het was aardig verlicht in de nacht vanwege de volle maan die door de bewolking heen kwam. Verder lopend richting Boekelo waar de volgende rustpost was op 13,7 km bij de Brandweer. Een stempeltje laten zetten op de startkaart en aan een picknicktafel een bekertje thee genuttigd met een krentenbol. Kleine pauze en verder gelopen door Boekelo. Kort hierna een spoorlijntje overgestoken waar bij een café mensen buiten op het terras zaten die applausdisseerden voor ons. Toen de A35 over om zo na enige kilometers het Twentekanaal over te gaan. Met de lucht van rubber van de bandenfabriek liepen we verder langs de waterzuivering en kort daarna kwamen we langs het voetbalstadion van FC Twente.

Na 22,4 km kwamen we bij de bowlingbaan van Enschede waar een rust was. We kregen een banaan, een mueslireep en een consumptiebon die we inwisselden voor een kopje koffie. Goed uitgerust gingen we lopend over de fietsbrug

(Vervolg op pagina 18)

LPS: STAND CLUBKAMPIOENSCHAP per 26 september 2016

1		Arie Kandelaars *)	12616	27	M
2	1	Hanny Klumpkens **)	12317	27	V
3		Hans Pranger	11094	23	M
4		Jan Dinnissen	9963	22	M
5	2	Anita Pepers	9635	22	V
6		Wim van Cappelle	8798	16	M
7		David Vos	8245	20	M
8		Roel van der Wijst	7905	20	M
9		Rob van Stuivenberg	6867	16	M
10	3	Marleen Ramakers	6750	19	V
11		Mart Douven	6370	17	M
12		Johan Rommers	5967	16	M
12	4	Petra Rommers	5967	16	V
14		Remy van den Brand	5820	10	M
15		Hans van Heeswijk	5430	13	M
16		Rini Welten	5290	14	M
17		Frank Marchand	4869	12	M
18		Jack Bertrums	4729	9	M
19		Hugo Prinsen	4713	9	M
20		Ton de Jong	4630	11	M
21	5	Ineke van Lieshout	4450	12	M
22		Pieter Boots	3840	10	M
23		Bert Timmermans	3740	8	M
24		Dirk Donders	3700	10	M
25	6	Connie Raijmakers	3330	8	V
26		Gerrit Arfman	3240	9	M
27		Mike Bertrand	3066	7	M
28	7	Jeanette van Boerdonk	2794	6	V
29		Boetje Hulselan	2738	5	M
30		Huib Raijmakers	2655	7	M
31		Peter van den Brink	2644	5	M
32		Cor van der Heijden	2520	6	M
33		Frits Mennen	2383	6	M
34	8	Tiny van Alphen	2290	6	V
35	9	Nicole Nacken	2160	6	V
35		Marc Spierings	2160	6	M
37		Erik Kroon	2130	5	M
38		Claude Herman	2060	3	M
39		Servee Derks	1849	3	M
40	10	Riet Emans	1820	4	V
41		Jelte van der Zee	1800	5	M
42		Co Tops	1740	5	M
43		Gerard Meeuws	1690	3	M
44		Michiel Tamerius	1680	6	M
45		Theo Martens	1630	4	M

46		Rick Liesting	1619	4	M
47		Ton Seetsen	1470	4	M
48		Adri van der Graaff	1440	4	M
48	11	Rina Prins-Bourgonje	1440	4	V
48		Jan Vermulst	1440	4	M
51		Marco van Heel	1439	3	M
52		Fred Fisser	1270	3	M
53		Jack Hendriks	1220	3	M
54		Jan Swinkels	1157	3	M
55		Bart Lutke Schipholt	1134	2	M
56		Rudolf van Rooij	1080	3	M
57	12	Isis la Croix	720	2	V
57		Erik Dikken	720	2	M
57		Richard Klein Bennink	720	2	M
60		Sjef Koolen	710	2	M
60		Hans Koopman	710	2	M
60	13	Gerda Woestenberg	710	2	V
63	14	Hennie van der Haring	660	2	V
63	14	Anja van Kempen	660	2	V
63		Wim van de Wittenboer	660	2	M
66		Herman van Buggenum	611	1	M
67	16	Annemiek v Aarle -vd Schoot	610	1	V
68		Paul Canters	583	1	M
69		Jan Kampman †	500	1	M
70	17	Sjan van Roosmalen	476	1	V
71		Wim Baken	360	1	M
71	18	Caroline Dinnissen-Vernie	360	1	V
71		Tony van Duijn	360	1	M
71		Henri Floor	360	1	M
71		Ruud Horst	360	1	M
71		Ted Liebregts	360	1	M
71		Jos Raaijmakers	360	1	M
71		Paul Röhner	360	1	M
71	18	Margret Vermeijs	360	1	V
71	18	Clazien Koopman v der Zande	360	1	V
71		Peter van de Ven	360	1	M
82	21	Ans van der Broek	350	1	V
82		Theo Gijzen	350	1	M
82		Gerrit van Haandel	350	1	M
82	21	Jeanne van Roosmalen	350	1	V
82	21	Frances Rouppe v der Voort	350	1	V
82	21	Rinda Scheltens	350	1	V
88	25	Doortje van den Akker	300	1	V
88		Willy Timmermans	300	1	M

*) 12866

**) 12567

In totaal tellen er 26 tochten mee voor het clubkampioenschap. Bij deelname aan meer tochten tellen de 26 tochten met het hoogste puntenaantal. Arie en Hanny hebben 27 tochten gelopen. Daar zouden zij 12.866 resp. 12567 punten voor krijgen. Er vindt echter een herberekening plaats naar de 26 tochten met de meeste punten. Daarom krijgen zij 12.616 resp. 12317 punten.

AGENDA CLUBKAMPIOENSCHAP NOVEMBER/DECEMBER

Datum	Plaats	Organisatie	Afstand	Start	Punten	Bonus
5-nov	Amerongen	Maarten Luther	60 km	07.00	250	
6-nov	Rotterdam - prestatietoet	RWV, Langepad	5-10 km	11.00	bof3/p.a	schema
20-nov	Rotterdam - prestatietoet	RWV, Langepad	5-10 km	11.00	bof3/p.a	schema
4-dec	Rotterdam - prestatietoet	RWV, Langepad	5-10 km	11.00	bof3/p.a	schema
18-dec	Amsterdam- prestatietoet	LAT, Chris Berger Atl	5-10-15-20 km	11.30		schema

Deelname aan een tocht graag binnen 2 dagen melden bij clubkampioenschap@olat.nl of f.marchand@olat.nl
 Voor actuele informatie, kijk op www.olat.nl onder het kopje 'prestatie' in de bovenbalk.
 Ook onder 'Downloads' vindt u informatie over de clubkampioenschappen.

2 oktober: NK snelwandelen en snel wandelen

Maar liefst 7 OLAT-leden trokken op 2 oktober naar de wielbaan in Tilburg om daar deel te nemen aan het NK snelwandelen. Ook onze zuiderburen houden hier jaarlijks hun kampioenschappen. Verder waren er deelnemers uit Groot-Brittannië, Hongarije, Duitsland en Venezuela.

De dag begon om 11 uur met lekker wandelweer, maar vanaf een uur of half 2 viel de regen soms met bakken de lucht uit. En dat was niet aangenaam voor de lopers. Het zorgde jammer genoeg voor behoorlijk wat uitvallers. Er kon ingeschreven worden op verschillende afstanden, variërend van 1 tot 50 km.

Topper is natuurlijk de 50 km. OLAT-lid **Boetje Huliselan** deed mee aan de wedstrijd en kwam in 6.00.26 uur over de finish. Een geweldige prestatie. De 50 km werd gewonnen door Rob Tersteeg van RWV. Hij legde die 50 af in 4.42.06 uur en werd daarmee voor de vierde keer Nederlands kampioen. OLAT-leden **Remy van den Brand**, **Jack Bertrums**, **Bert Timmermans**, en **Michiel Tamerius** hadden zich ingeschreven voor de 6 uur prestatiewandelen. Hun streven was om bin-

nen de 6 uur zoveel mogelijk km te lopen met als doel: ook die 50 halen. Remy (5.40.55) en Jack (5.53.02) slaagden daar in. Zij draaiden hun rondjes met een gemiddelde van ruim 8 km per uur. Een felicitatie waard. Bert kwam net iets tekort. Op de 45 km had hij een tijd van 5.54.02 staan. Michiel moest helaas afhaken.

Rick Liesting was de enige wedstrijdloper van OLAT op de 20. Hij werd Nederlands kampioen in een tijd van 1.37.58 uur en dat is een gemiddelde van ruim 12 km per uur! Een dik persoonlijk record waar hij heel tevreden mee was. Gefeliciteerd!

Mirjam Kies, ook OLAT-lid, was deelnemer op de 5 km. Ondanks het natte weer en de flinke wind, legde zij die afstand in een prima tijd af: 0.41.44 uur. Ook voor jou Mirjam: proficiat.

Snelwandelen of snel wandelen? Nee, niet iedere deelnemer kan snelwandelen. Daar is veel techniek en nog veel meer oefening voor nodig. Maar alle deelnemers in Tilburg konden wel snel wandelen! Ik heb genoten. Een tip voor volgend jaar: begin oktober is er weer in NK snelwandelen in Tilburg. Enne..... iedereen mag meedoen!

-Gerda Woestenber-

(Vervolg van pagina 15)

het Twentekanaal weer over. We liepen nog gewoon in korte broek en T-shirtje met het reflecterend hesje erover.

Onze zaklamp hadden we nog steeds niet nodig en daarbij wonden onze ogen snel aan de duisternis. We waren weer op de terugweg van deze eerste lus richting Haaksbergen. Op 32,1 km hadden we nog een rust bij de golfbaan Spieleshof in Boekelo. Lekker een kommetje groentesoep met een boterham erbij, even wat kletsen met andere wandelaars en we konden er weer tegenaan.

Na 8 km kwamen we weer bij de startlocatie. We waren op de helft en het was ondertussen kwart voor 5 in de ochtend. We meldden ons bij de organisatie en het leuke was dat deze mevrouw ook bij de huldiging aanwezig was. Hier dronken we een glas cola en nuttigden we wat van onze eigen meegebrachte broodjes. Daarna op voor de tweede helft.

Even een dip, daarna een opkikker

Haaksbergen weer uitlopend kwamen we uit op een fietspad door het bos en langs de boskant. Dit bleef maar duren en duren. De maan ging schuil achter de wolken, het werd weer donker. Toen kwam de dip, de slaap ging parten spelen en we liepen verder op de automatische piloot met af en toe het gevoel dat we aan het slaapwandelen waren. Na een 8 km waren we bij de rustpost Captain Jack in Buurse, waar we de voorzitter en de secretaris buiten bij een vuurkorf zagen zitten. Leuk om daar dan weer begroet te worden. Binnen een bakje koffie genuttigd en een appeltje voor de dorst meegepakt.

Toen op naar Duitsland. Eerst een gedeelte over de Flamingoroute waarna we in Duitsland op de Hamelandroute liepen. De volgende rustpost was in Alstätte, post Dorfgasthof. Bij deze rust op 55,8 km werden we verwend met een kommetje soep met een sneetje brood met kruidenboter. Heerlijk opgesmikkeld en energie opgedaan om weer verder te lopen. Langs akkerbouwgebieden met nog veel mais gingen we verder door Duitsland. De maan verdween en het werd licht. Helaas de zonsopkomst gemist vanwege de bewolking.

We hadden nog steeds geen vest of regenjas nodig. Het was gewoon perfect weer om te wandelen. Toen we langs een doorgaande weg liepen zagen we een passerende Nederlandse auto en toevallig zaten daar de voorzitter en de secretaris in, zwaaiend naar ons. We vielen blijkbaar toch goed op en het gaf ons power om door te lopen.

Het einde in zicht

Bij de volgende rustpost op 62 km, in Lünten bij Zum Jägerhaus, namen we een glas cola plus nog een paar zelf meegebrachte broodjes. Nog 18 km te gaan, dus aftellen geblazen, we waren echt op de terugweg. De rusten zaten nu ook wat dicht bij elkaar dus we waren vrij snel bij de post bij de Fam. Nijhuis op 68,8 km. Heerlijk wat appelsap gedronken, je kon ook nog kiezen uit cola of een ander sapje. Er was zelfs suikerbrood en een lekker stukje worst of kaas. Het suikerbrood ging er goed in en het stukje worst, goed gezouten, smaakte ook goed. Daarna gingen verder door het Haaksbergerveen, een mooi stuk natuurgebied waarbij we het eerste stuk over een vlonderpad moesten lopen. Een heel stuk verder liep een schaapherder bij een kudde schapen met een aantal bordercollies. Op de ondergrond in dit natuurgebied was het even heel

anders lopen voor de voetjes. Hier kwamen we in gesprek met drie andere wandelaars die een kortere afstand liepen. Met deze mannen liepen we verder naar de volgende post, tevens de laatste rust voor de finish.

Het leek ineens veel sneller te gaan en dat was superfijn in de laatste 10 km. De mannen waren al doorgelopen, maar nu liepen we de laatste kilometers nog met iemand anders op die ook de 80 liep. De laatste kilometers gingen nu echt snel. Voordat we het wisten waren we weer in Haaksbergen, daar moesten we nog onder de provinciale weg door en ja hoor, het eindpunt kwam in zicht. Nog netjes via het zebra-pad overgestoken om zo onder het doek finish door te lopen. Met applaus van de vrijwilligers liepen we over de rode loper naar binnen om ons af te

melden. In 14 uur en 20 minuten hadden we deze tocht weer volbracht. Een stempeltje in het blauwe boekje laten zetten en nog even een consumptie genuttigd. De oorkonde werd netjes bij ons gebracht door een spreekstalmeester die alles goed voorzag van tekst en uitleg. De tweede Kennedymars van Haaksbergen zat erop voor ons. Hiervoor ontvingen we ook nog een mooie medaille.

Moe en voldaan sloten wij het daar af.

-Petra Rommers-

17/18-09-2016 Nijmegen-Rotterdam, een mars van RWV van 158 km

“Nijmegen-Rotterdam, met 160 km de langste Long-Distance tocht van Nederland, staat ieder jaar vast op mijn agenda. Eigenlijk is het alleen maar inschrijven en betalen. Maar als je gaat nadenken wie en wat er allemaal aan vooraf gaat, moeten we een diepe buiging maken voor de organisatie en al hun vrijwilligers. Ze doen het toch maar, al die uren om het ons wandelaars naar de zin te maken. Het is toch een tocht van ruim 29 uur waar we tot de in puntjes verzorgd worden”. U leest het verslag van Jack Bertrums, één van de 12 OLAT-leden die deze monstertocht liepen.

Erst de inwendige mens, dan lopen

Deze keer is het de 51 editie, vorig jaar een feesteditie. Nu is het de tocht van Hans Pranger: zijn 100e Long-Distance tocht, wat een prestatie!

Er zijn 84 deelnemers waaronder vele debutanten, wandelaars die voor het eerst deze tocht gaan beleven. Ap van Gelderen is één van die debutanten. Zijn zoon heeft ons beiden afgezet bij de start in Nijmegen. Voordat we werkelijk van start gaan, zorgt RWV er altijd voor dat we niet met een lege maag hoeven te vertrekken. Tassen in de vrachtwagen en op naar de toespraak van Gijs den Ouden, die ons o.a. weet te vertellen dat er een paar veranderingen zijn in de route. Ter hoogte van Ede zullen we de drukte op de Ginkelse heide gaan ontlopen door westelijker te gaan en aan de kant van Ede langs de heide te gaan lopen. Dit omdat er altijd grote drukte is tijdens dit weekend vanwege de herdenkingen van “Operation Market Garden” Van mij mag deze omleiding er zeker in blijven.

Van de start naar Heteren

1) Eindelijk is het zover: 84 deelnemers gezamenlijk naar de rust in Heteren, vanaf daar mag ieder in eigen tempo gaan lopen. Onderweg ernaartoe vind ik het broeierig, wind in de rug op de Waaldijk bij Oosterhout en flink de zon erop. Het mooie van zo'n gezamenlijk begin is dat je de tijd hebt om met iedereen kennis te maken en ervaringen uit te wisselen.

Bij de eerste verzorgingspost is de bidon al leeg, het is dorstig weer. In Heteren staan de vrijwilligers klaar met bak-

ken met brood. Een mooie doorloop gaat naar de pakken melk/karnemelk en de rust is aanstaande. Het fijne vind ik dat we bij de tassen kunnen zodat we kunnen aanvullen wat we vergeten zijn mee te nemen of terug te stoppen waar we geen behoefte aan hebben. Gerrit Riezebos houdt het tijdschema in de gaten en geeft aan dat we klokslag 14.05 mogen vertrekken.

Naar grote rust Ede

2) Onderweg naar Ede loop ik met drie anderen namelijk Jimmy Millard, Ed Voogd en Martin Aversch. We proberen een glimp op te vangen van de parachutisten die uit de vliegtuigen zullen springen. In de verte zien we de vliegtuigen ook werkelijk aankomen en we zien 18 springers uit een vliegtuig gaan. Prachtig gezicht is dat.

Door de omleiding kunnen we stevig doorlopen zonder hinder te ondervinden van o.a. fietsers.

Zelf vind ik het prettig om op tempo naar de rusten te lopen, zodat je langer kan rusten op de verplichte rusten. Even omkleden, horloge opladen, alles

lekker op je gemakje. Helaas is hier één deelnemer gestopt.

Naar grote rust Leersum

3) Bij de start vanuit kampeercentrum “t Gelloo” krijgen we 5 minuten langer pauze. Jimmy wil het even iets rustiger aan gaan doen i.v.m. ongemakken onder zijn voetzolen zodat we met drieën verder gaan. Het weer is perfect dus gewoon verder in korte broek en shirt met korte mouwen Wel heb ik, in navolging van Hans Pranger, Jajo en Annie van de Meer, handschoenen aangedaan. Niet voor de kou maar om dikke vingers te voorkomen. Ziet er raar uit maar het helpt wel! We nemen het reflectiehesje mee want na de vlaflip-post bij fam. de Leeuw in Overberg moet het aan. Vorig jaar kregen we bij Ederveen een flinke bui te verwerken, dit jaar is het zweten geblazen. In Leersum krijgen we warm eten. Er is een ruime keuze aan gerechten. Ik heb tijd om me om te kleden, m'n horloge op te laden en om even mijn benen te laten masseren aldaar.....

Naar grote rust Bunnik

4) We starten precies volgens schema en de sfeer is prima onder de wandelaars en vrijwilligers. Bij elke verzorgingspost worden we gastvrij ontvangen en krijgen we waar we trek in hebben.

Het is op sommige stukken pikkedonker en een zaklamp en hesje zijn geen overbodige luxe. In het bosgedeelte hangen fietslichtjes, wat prettig lopen is.

Op dit gedeelte van de tocht kun je snel slaap krijgen maar gelukkig blijft het bij

een beetje gapen.

Bij verzorgingspost 5 zijn nog 4 wandelaars uitgevallen dus zijn we nog met 79 deelnemers onderweg.

In Bunnik is de rust in een kantine van de plaatselijke voetbalclub waar we weer ruim in tijd kunnen rusten en sommige lopers maken daarvan gebruik om te slapen. Hier zijn we trouwens op de helft: 79 km. Twee deelnemers moeten hier wegens misselijkheid helaas opgeven.

Naar grote rust Nieuwegein

5) Dit stuk vind ik een pittig stukje, maar de gedachte dat daar de soepst is, maakt veel goed. Soms vraagt je lichaam om iets hartigs en voor mij mag dat wat meer onderweg.

Naar rust Oudewater

6) Aangekomen op sportpark sv Geinoord maak ik me gereed voor een normaal voor mij saai stuk parcours waar je naar de ochtend toe loopt. Slaapwandelen ligt op de loer en voor de zekerheid heb ik iets warm meegenomen. In de ochtend is het vaak fris. Ik neem ook mijn iPod mee om met muziek het saaie stuk te ondervangen; anderen lopen dit stuk versneld om slaap krijgen te voorkomen.

Naar rust Waddinxveen

7) In Oudewater aangekomen staat de teller op 115 km en begint het slotstuk van de tocht. Gelukkig is het weer licht, wat ik persoonlijk prettig vind. Gek genoeg vind ik het mooiste gedeelte van de tocht nu het saaiste gedeelte. Gelukkig komen er hulp troepen. Zo staat o.a. Piet van de Kroft onderweg. Dat wordt zeer gewaardeerd door ons groepje. Ook komt Ilonka ons tegemoet gefietst en ze rijdt een flink stuk met ons mee. Op de grote rust aangekomen kleeid ik me voor de laatste keer om en trek ik frisse schoenen aan voor de laatste 22 km.

Aankomst op de verzamelplaats

De laatste 3 kilometer lopen we met een groepje van zes in aangepast tempo naar verzamelplaats "De Huifkar" waar we elkaar feliciteren. Mooi moment is het daar om iedereen die nog binnen komt te feliciteren. Als Hans Pranger aankomt, wordt hij natuurlijk hartelijk gefeliciteerd met zijn 100e. Wat een aantal!!

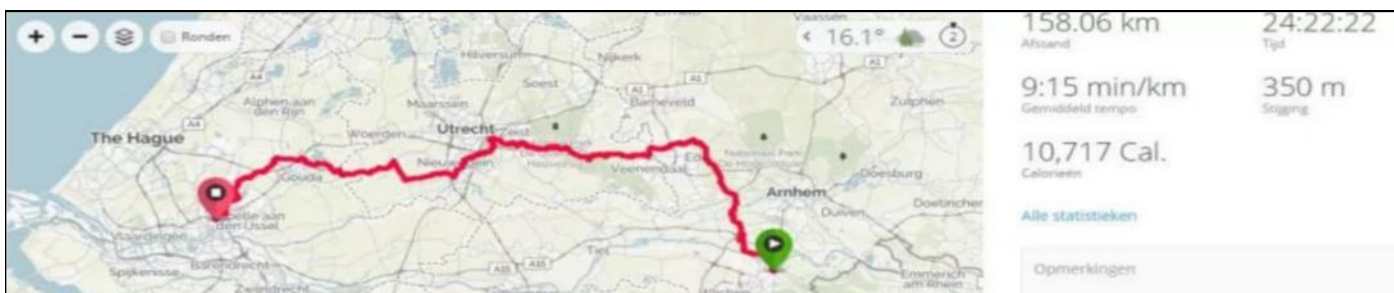
Gezamenlijk gaan we met de aanwezigen voor de laatste 3 kilometer.

Hans Pranger valt deze keer de eer om de vlag van RWV binnen te dragen... mooi!

Na een frisse douche is het tijd voor de prijsuitreiking en de diverse dankbetuigingen. Hans Pranger wordt nog eens nadrukkelijk gefeliciteerd ook namens Cock Don van Europe Pallet en in de bloemetjes gezet. Zelf krijg ik ook namens Europe Pallet een bos bloemen en een kaart voor mijn 25e Long-Distance tocht. Erg attent!

Ben er in mijn verslag mee begonnen en wil er mee eindigen: meer dan 29 uur plezier met elkander, vriendelijke vrijwilligers en een organisatie die staat als een huis van de eerste tot de laatste pijl. Zeven posten waar je de tas tot beschikking hebt, het in en uitladen ervan enz. enz. Allen hartelijk dank, het was weer perfect en zeker tot volgend jaar voor mijn 5e.....

-Jack Bertrums-

Project Kilimanjaro

20 jaar geleden stond ik op de top van de Grand Paradiso. (Italiaanse Alpen). Marco, mijn oudste zoon verweet me een beetje dat ik "pas ging klimmen toen hij het huis uit was".

Sindsdien bleef er iets smeulen en zoals wel vaker werd er op een feestje het besluit genomen om samen maar eens "iets te gaan ondernemen" Het werd de Kilimanjaro.

Maar één advies: "pole, pole" oftewel rustig aan.....

Acht maanden om voor te bereiden: wat is de beste tijd, welke route, welke organisatie?

In januari 2016 waren we klaar om een vlucht te boeken en de overige afspraken te maken.

En dan komt Simon, mijn kleinzoon van 12, met de vraag of hij ook mee mag. Daar zeg je niet meteen ja op. Het blijkt dat kinderen onder de 10 jaar niet worden toegelaten omdat ze niet goed in staat zijn om de verschijnselen van hoogteziekte te duiden. Je wil ook niet graag halverwege afhaken omdat hij niet meer wil of kan. Marco heeft een brief geschreven met daarin alles wat hem te wachten stond. Die moest hij maar eens lezen, er over nadenken, nog eens lezen en dan een besluit nemen. 1 week de tijd....

Hij gaat mee. Nog een paar vaccinaties halen en dan starten met de training. Zwemmen, fietsen, wandelen, kleine heuveltjes 40 x op en af .... maar trainen voor de hoogte dat gaat niet in Nederland en dat heb ik ook niet gedaan want de rode bloedlichaampjes die je op hoogte aanmaakt zijn na enkele weken toch weer verdwenen.

Van 7 tot 10 juni nog even een drukke week met de Rooise Avondvierdaagse en dan 14 juni op weg naar Tanzania.

De Kilimanjaro is een slapende vulkaan en met 5895 meter de hoogste berg van Afrika. Aan de voet ben je in de tropen en op de top in een poollandschap.

Klimtechnisch is het geen moeilijke berg, stijgijsers, pikhouweel, touw en karabiners (klimmateriaal/zekeringen)

heb je niet nodig. Wel heel veel kleding en het nodige doorzettingsvermogen want het is soms zwaar.

Na aankomst verblijven we een dag in Moshi om uit te rusten van de reis en om kennis te maken met onze contacten ter plaatse: 2 gidsen, een kok en 9 dragers.

Alles wat je in 7 dagen nodig hebt moet mee: tenten, slaapzak, 2 rugzakken, veel kleding, kookspullen en eten, want onderweg is niets. Water komt van de bergstroompjes.

Dag 1

Om 08.00 uur vertrekken we vanuit Moshi naar Kilimanjaro Nationaal Park. Een rit door eindeloze bananenplantages naar de "Machame gate" op 1800 meter hoogte. Daar inschrijven (parkfee is 190 US\$ per persoon per dag) en dan op weg.

Een fantastische wandeling omhoog door tropisch regenwoud naar **Machame camp op een hoogte van 3000 meter**. In elk kamp moeten we de nodige formaliteiten afhandelen bij de

"campranger" Het is vroeg donker rond de evenaar. Het jaar rond komt de zon rond 07.00 uur op en gaat om 19.00 uur weer onder. Na een heerlijke maaltijd gaan we om 21.00 uur slapen.

Dag 2

Om 07.00 uur ontbijt, (maispap, pannenkoek, worstjes, brood en gebakken ei).

Om 07.30 uur inpakken en om 08.00 uur op weg. Een heldere hemel, maar al snel komen de wolken opzetten uit het dal en begint het te regenen. De klim is vandaag niet zwaar, maar de regen maakt het zwaar. Na de middag stromende regen tot aan **Shira camp op 3840 meter**.

Daar aangekomen hebben de dragers onze tent al opgezet. Ik ben dolblij met deze "luxe".

Na het eten komt onze gids nog even langs voor de briefing voor morgen. Ook meet hij elke avond de hartslag en de zuurstofverzadiging van het bloed, een indicatie of je genoeg aangepast bent aan de hoogte. Het is koud en ik ben blij dat ik om 20.00 uur in de slaapzak kan.

Dag 3: Het wordt vandaag een zware klim naar **Lava Tower op 4600 meter**. De hele dag zon. Wat is die fel als je hoog komt. Gelukkig is het rond het vriespunt, dus prima klimweer. Uitgeput kom ik aan op de tussenstop. Ik heb hoofdpijn vanwege de hoogte. Wat paracetamol doet me goed. Tegen de hoogteziekte hebben we ook Diamox, maar dat houden we achter de hand voor noodgevallen.

We gebruiken de lunch die de kok vanmorgen al heeft klaargemaakt: koude pannenkoek, een kippenpoot, een soort ontbijtkoek en een ei. Het levert wel energie!

We blijven nog een uur om aan de hoogte te wennen en daarna dalen we af naar **Barranco camp op 3950 meter**. Het is erg mistig als we aankomen en we hebben alle drie een stevige hoofdpijn. Het schijnt er bij te horen, zoals de blaren in Nijmegen.

Dag 4

We worden wakker in een maanlandschap. De bewoonde wereld is al lang niet meer te zien en de besneeuwde top torent hoog boven ons uit. Direct na het ontbijt een steile klim. Ik kan Simon nauwelijks bijhouden. "Dit is de leukste dag" zegt hij terwijl we op handen en voeten over de rotsen klauteren. Ze noemen het hier de Breakfast Wall. Het uitzicht is adembenemend. Beneden zien we de dragers nog bezig met het opruimen van het kamp. Wel dra zullen ze ons inhalen want wat die jongens voor conditie hebben is ongelooflijk. Een van de eisen die aan hen worden gesteld is dat ze in 2 dagen met volle bepakking naar de top klimmen en weer terug. Een afstand van 70 kilometer en een hoogteverschil van meer dan 4000 meter!

Het is een dag van klimmen en dalen en we eindigen in **Karanga camp op 4000 meter**.

Dag 5

De route voor vandaag is kort, maar steil. Een ondergrond van lava en gruis. Het gaat zo langzaam dat je je afvraagt of we wel voor het donker binnen zijn. Als je gaat transpireren dan loop je te

snel, zegt de gids. Pole pole, zeggen ze in Tanzania; rustig aan. We moeten toch al zoveel drinken vanwege de koude ijle lucht.

Om 15.00 uur in de middag komen we aan in **Barafu camp op 4600 meter**, de startplaats voor de toppoging. Om 16.00 uur gaan we eten, maar ik kan haast niets naar binnen krijgen. Mijn maag is er mee gestopt. Daarna de briefing en alles klaarmaken voor vertrek.

Om 18.00 uur gaan we met al onze kleren aan in de slaapzak. Drie lagen kleding voor het onderlijf, vijf lagen voor boven. Het is min 10°C in de tent en buiten ijzelt het. Gelukkig wordt het een korte nacht.

Dag 6

Om 22.30 uur staan we al op. Ik voel me ziek en bibber van de kou. Ik ben bang dat ik niet mee kan. Dan komt de gids: "Heb je koorts? nee. Ben je duizelig? Nee. Kun je drinken? Ja. Nou dan is alles in orde. We gaan." Na wat eten en een halve liter hete thee voel ik me al een stuk beter. We pakken onze rugzakken en vertrekken. Wat dan volgt is maar met één woord te omschrijven: AFZIEN!

Zeven uur klimmen bij min 15°C onder een heldere sterrenhemel, afgewisseld met sneeuwbuien. Wel een mooi gezicht, al die klimmers van diverse expedities. Een lang lint van hoofdlampjes de berg op. Een vrouw van een andere expeditie zit op een steen. Ze krijgt extra zuurstof. Haar

gids vind het niet meer verantwoord dat ze verder gaat. Simon moet overgeven, maar na wat drinken gaat het weer. 200 meter onder Stella point ben ik doodop. Nog een uur klimmen. Steeds een paar stappen en dan weer rusten om op adem te komen. Op 5500 meter is nog slechts de helft van de zuurstof op zeeniveau. Dan om 06.40 uur bereiken we Stella Point op 5750

meter. Een enorme opluchting, want nu lopen we een uur over de kraterrand naar de top over bijna vlak terrein. Door sneeuw en ijs, dat wel.

Om 07.50 uur bereiken we **Uhuru Peak op 5895 meter, de top**. De zon komt op en we hebben een schitterend uitzicht op de immense krater, de gletsjers en Mawenzi, de andere, iets lagere top van de berg. We maken foto's, feliciteren elkaar en worden emotioneel, drie generaties op de top.

Nog even genieten van al dat moois en dan volgt de afdaling. Een 7 uur durende schuifpartij over kiezels en vulkanisch as naar **Millennium Camp op 3975 meter**.

De dragers zijn niet mee naar de top geweest en willen het bij aankomst in het kamp al met ons gaan vieren, maar dat gaat echt niet, totaal uitgeput. Eerst een paar uur slapen, wat eten en weer terug in de slaapzak tot morgenvroeg.

Dag 7

Om 06.00 uur op want het wordt een lange dag naar beneden. Maar eerst nog even vieren dat we de top hebben gehaald. Met Tanzaniaanse zang en dans en met Simon op de schouders.

Hakuna matata! Geen zorgen.

Via Mweka camp en weer het tropisch regenwoud dalen we af naar **Mweka gate op 3000 meter**.

Het zit er op. Met de landrover terug naar Moshi. Douchen en lekker slapen in een bed onder de klamboe.

-Johan van de Sande-

Aan de hand van Franciscus

Wandelreis in Italië (2)

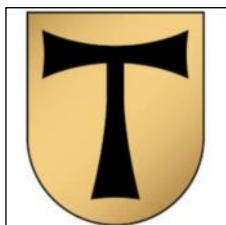
In het tweede deel van zijn wandelreis in Italië neemt Peter van de Ven ons, aan de hand van Franciscus, mee naar historische plaatsjes.

Voorzien van een kettinkje met het "Tau"-teken zijn de pelgrims verzekerd van de zegen en de vrede van Franciscus.

Mede door de goede zorgen voor de inwendige mens van Theo en Kees slagen ze er iedere keer weer in de dag hun eindbestemming met succes te halen.

Zondag 1 mei

Ja, bij een nieuwe reis kan er wel eens iets misgaan en dat was nu ook het geval. Theo had ontdekt dat hij de indeling van de etappes iets te ruim genomen had en dat we, als we alles zouden lopen, één à twee dagen te laat in Rome aan zouden komen. Daarom werd het gedeelte Le Cese - Poggio Bustone uit de route geschrapt, dat scheelde plm. 40 kilometer lopen. De meesten hadden hier begrip voor: in Rome werd de oorkonde ook zonder dat gemiste stuk uitgereikt, en de enkeling die dat echt onoverkomelijk vond, kon in Nederland het gemis inhalen. We starten nu in het klooster van Poggio Bustone. Dit is het eerste van vier franciscaanse kloosters. De broeder ontvangt ons zeer hartelijk en het pelgrimspaspoorten-probleem is nu opgelost: iedereen krijgt een paspoort en daarnaast een kettinkje met de letter T.

Dit is het Tau-teken van Franciscus en het betekent dat de zegen en de vrede van Franciscus de pelgrim vergezelt.

In het klooster kun je een rotspleet bezichtigen waar hij overnacht heeft. Waar de broeder niet voor kon zorgen: mooi weer, dus om kwart voor tien starten wij in de regen.

Eerst dalen we vijf minuten af naar het dorp. Via trappen gaat het vanaf dat dorp nog verder omlaag, in totaal zouden we vandaag 721 meter dalen. Na een kwartier zien we het dorp prachtig

op de heuvel liggen, omringd door regenwolken. We lopen nu door een bos met lage struiken, erg lastig als je een paraplu bij je hebt.

Er is veel klokgelui. Dit heeft niet alleen met de zondagsmis te maken, maar ze vieren hier ook de Dag van de Arbeid. Na 9 kilometer een gezellig dorpscafé in Cantalice met een terras. We moeten

nog wel voor de regen schuilen, maar de opklaring begint zich aan te kondigen. We bevinden ons nu helemaal onder in het dal. Dat merken we als we het dorp uitlopen: weer trappen en stijgende weggetjes. In een kerk een beeld van een broeder met een baby op zijn armen. Het verhaal dat daarbij hoort ken ik niet. Na een kilometer een beetje spookachtig beeld dat uit de klimop oprijst, toch is dat ook een brave broeder.

Als we omkijken zien we Cantalice weer mooi tegen de helling aan liggen. We lopen nu meer in open gebied en krijgen een stijging van 300 meter voor onze kiezen. Als we boven zijn, staan Theo en Kees voor ons klaar met paella

en wijn. Na 15 kilometer zijn we in het tweede franciscaanse klooster, het Convento della Forresta. Er is een broeder die ons daar rondleidt. Er is weer een "Franciscus-spleet". Bij een Maria-beeld ligt een mand met broden. Dacht eerst aan een wonderbaarlijke broodvermenigvuldiging, maar dit brood wordt aan de bezoekers verkocht. De broeder wil niet gefotografeerd worden en dat respecteren we. Nu is het nog maar 3 kilometer afdalen naar Rieti en dan hebben we 18 kilometer door het Rietidal gewandeld. Rieti is het geografische middelpunt van Italië. We bezichtigen nog even de kathedraal, en rijden dan terug naar onze overnachting in Terni.

Maandag 2 mei

We wandelen een traject van 2 kilometer meer dan gisteren en beginnen met

21e
eeuw
non

een oversteek over de rivier de Velino. De eerste drie kwartier lopen we langs wegen met druk verkeer. Een digitale thermometer geeft 16 graden aan, een temperatuur die na de middag altijd wel oploopt tot boven de 20 graden.

Het derde franciscaanse klooster in het Rietidal kondigt zich aan, het Convento di Fonte Colombo. En omdat monniken ver van de drukte af willen zitten, klimmen we weer een heuvel op over een onverharde weg. We zijn weer omgeven door bossen. Ten opzichte van een paar dagen geleden valt de stijging mee. Een gedeelte van het bospad is omgeven door een houten leuning. In dit

klooster is een Tau-teken te bezichtigen dat door Franciscus zelf zou zijn aangebracht. Het zit achter glas, anders zou het al door honderden pelgrims zijn aangeraakt. Een tuinman blijkt hier de stempelbeheerder te zijn. Ik maak een foto van een nonnetje, dat mobiel aan het bellen is, uiteraard komt men in de 21e eeuw ook in het klooster hier niet onderuit. Een tiental katten ligt op een parkeerplaats bij en onder een auto te zonnen. We gaan nog over een klein heuveltje en dan moeten we behoorlijk steil omlaag, naar een dal. We zien beneden een grote blauwe plek, denken eerst aan een meer, maar het blijken zonnecollectoren te zijn. Nu blijven we vrij lang - 80 minuten - in de laagvlakte. Bij een spoorwegovergang blijven we, zoals we dat in Nederland geleerd heb-

ben, netjes voor de spoorbomen wachten. Maar als er na 8 minuten nog geen trein te bekennen is, nemen we het risico. En, toen we alweer 300 meter verder waren, hoorden we hem passeren. Het dal is vrij groen, waarschijnlijk is het klimaat hier, net zoals bij ons, van slag (te nat). In de sloot kwaken tientallen kikkertjes, zijn ze blij dat het nu eindelijk mooi weer is? We passeren nog een uitgestorven stationnetje. Bij een drukke weg gaan we naar rechts. Op de heuvel ligt het dorpje Contigliano. Na 10 minuten staat Theo er met soep en aardbeien. Het blijkt dat sommigen naar Contigliano gegaan zijn en inderdaad hadden we via dat dorp bij de wagenrust moeten komen. De markering was hier niet goed trouwens, het gebeurt vaker dat het boekje uitkomst

biedt. Er zal nog wel een decennium overheen gaan voordat alle markeringen kloppen. Nadat onze magen gevuld zijn, klimmen we over een 7 kilometer lang modderig pad naar het eindpunt Greccio. We horen een bel, maar die zit niet om de nek van een sint bernardhond of een koe, maar om een paard. Twee honden komen Arie en mij nog achterna, gelukkig is niemand van onze groep door ze gebeten. Op de laatste kilometer passeren we vier keer een asfaltweg. Greccio blijkt een mooi plaatsje te zijn, met een schilderachtig plein, met 19-eeuwse

straatlantaarns.

In een bar laten we ons de drankjes lekker smaken. Maar we moeten toch nog 2000 meter lopen naar het klooster. Ook hier weer grotten en spelonken waar Franciscus gebeden en geslapen heeft. Van latere datum zijn tientallen kerststallen, uit alle uithoeken van de wereld. We worden teruggedreven naar het dorp zelf en verorberen daar een heerlijke warme maaltijd van frites, schnitzel en salade. En 's avonds in Termini zitten Arie en ik gezellig bij Loes en Mieke aan het bier en de wijn.

Dinsdag 3 mei

Bij het verlaten van het klooster van Greccio zien we een mooie schildering in een nis waarop de betrokkenheid van Franciscus met de dieren wordt uitgebeeld. Een paard ligt op de grond, en hij lijkt erin te slagen het weer op zijn benen te krijgen. Het klooster blijkt ook een soort vesting te zijn, hoog op een rots gebouwd, maar het kan nog veel hoger, want wij stijgen door de bossen ruim 300 meter, van 625 tot 950 meter. Ja, je krijgt het als pelgrim niet cadeau, maar met enkele rusten moet het lukken. Daarna kunnen we weer bijkomen op de hoogvlakte, met schitterende uitzichten. Er loopt hier een brede geelachtige weg, het lijkt wel mergel. Een koekoek roept in de verte. Het is nu echt een lentedag zoals die hoort te zijn, veel blauwe lucht en een temperatuur van boven de 20 graden. Na 3 uur lopen we op een verharde weg. Hier ligt het dorp Prati. Er zijn enkele campings, maar geen gelegenheid om te rusten. Buiten het dorp langs de

weg bomen die er in de Renaissance waarschijnlijk ook al waren (dik en oud). Aan de voet van een van die bomen een nis met een beeldje van Franciscus. Even later lopen we over een rotsig pad naar beneden. Vooral in het begin moeten we hier uitkijken. Maar vrij snel kunnen we van onze inspanningen bijkomen in een schuilhut. Ook fijn om even uit de zon te zitten, inmiddels is het 24 graden. Het pad wordt gemakkelijker, minder rotsen en niet meer zo steil.

In het dorp staan Theo en Kees met de lunch. Voor de stempel moeten we met een lift vijf etages omhoog. Dat is het gemeentehuis. We hebben zelfs gelegenheid om de raadzaal te bezoeken. Stroncone is een Middeleeuws stadje, daarom maakt Arie nog even een rondje om oude gebouwen te fotograferen.

Het laatste stuk is niet zo lastig, enkele verharde- en onverharde wegen. Wel moeten de wandelschoenen uit, want een beek is net iets te diep voor mijn lage schoenen. Mensen met watervrees hebben hier een probleem, want wil je echt niet door het water heen, dan is er een omlooproute van 1500 meter extra. Na de beek is het niet ver meer naar het eindpunt, we worden "in de middle of nowhere" opgehaald. Die avond voor de derde keer in Terni naar de kindercrèche, dit is ons café en restaurant, voor iets anders moeten we toch al gauw een half uur lopen. Weet nog goed dat de juffrouw zich op de eerste dag verontschuldigde voor het lawaai dat de kinderen maakten. Aan tafel nog arm in arm gezeten met Sjaan, mijn moeder heette ook Sjaan/Jeanne/

Sjassie, dat geeft toch een band!

Woensdag 4 mei

Aguzzo blijkt de naam te zijn van dat "in the middle of nowhere", maar met drie huizen heb je het wel gehad. We hebben vandaag en beetje pittige dag, met rond de 1000 meter stijgen en dalen

(exact: 1045 meter stijgen, 960 meter dalen). Afstand 19 kilometer, daar zullen we wel meer dan vijf uur mee bezig zijn. Om erin te komen een afdaling van meer dan een uur. Voor de tweede keer door een beek. Vlak voor die beek nog enigszins gladde stenen, maar er

steken zo veel stenen boven het water uit, dat ik mijn schoenen aan kan houden. Ze worden wel een beetje nat, maar omdat we meteen weer op een verharde weg zitten en de temperatuur aangenaam is (23 graden), is na het middaguur het "leed" wel geleden.

Na een korte klim komen we bij het klooster Speco Sante Francesco, het wordt een beetje saai: ook hier heeft Franciscus in een rotsspleet gebeden en gemediteerd. In de kloosterkerk bekijkt Katharina het gastenboek. Heel anders dan bij de Camino de Santiago staan er overwe-

gend Italiaanse notities in, soms wel eens iets in het Duits en het Frans. Wij zijn tot nu toe bijna niemand tegengekomen die de route liep.

Vanaf de binnenplaats hebben we een weids uitzicht op het dal. Nu wordt het tijd voor de "klim van de dag". Die duurt nog 20 minuten langer dan de afdaling. Onderweg staat een bankje, daar maken we dankbaar gebruik van, om uit te zweten. Als we helemaal boven zijn, waar (gelukkig) ook weer twee bankjes staan, kunnen we in de verte Terni zien liggen. Het is nu alleen nog maar een kwestie van langzaam naar beneden lopen, eerst over grint, stenen en karrensporen en na een uur over een asfaltweg. We zien nog mooie bloemetjes onderweg, vergezichten krijgen we niet meer, aangezien we

steeds meer tussen struiken en bomen lopen. Om 16.00 uur lopen we door de Middeleeuwse stadspoort van Calvi dell' Umbria en blijkt dat we zes uur gelopen hebben, van 10.00 tot 16.00 uur. Weer veel leuke straten en steegjes, maar wat dit stadje uniek maakt, zijn de vele schilderijen op de huizen, echt

een origineel initiatief, genomen door de dorpspastoor of een groepje alternatieve kunstenaars. Vermoedelijk door de pastoor, want de meeste taferelen zijn religieus getint.

-Peter van de Ven- (wordt vervolgd)

Vanaf de Noordkaap naar huis (22)

Inmiddels in Duitsland aangekomen, heeft Peter een verrassende ontmoeting met een Nederlandse vrouw, nog wel uit het Brabantse Elsendorp. Een leuk contact voor een succesvolle start van weer een nieuwe wandeling.

Peter ervaart dat het reserveren van een kamer steeds "technischer" wordt, maar het lukt prima. Als hij weer op het wandelpad zit, ervaart hij dat het niet altijd mee zit. Gelukkig kan hij goed gokken wanneer de bordjes net of bijna niet te zien zijn in het bos. Ach, een mens moet een beetje geluk hebben.

De "Ochsenweg" helpt hem steeds weer om op het rechte pad te blijven.

En Peter: de volgende keer gewoon een beetje "Deet" meenemen.

Dinsdag 1 september 2015

Rødekro - Padborg, 34 km

Om 07.30 uur heb ik al het ontbijt en betaal ook meteen bij de receptie. Daar word ik aangekeken en nog een keer aangekeken. Er staat een Nederlandse vrouw achter de receptie die oorspronkelijk uit Elsendorp komt. Hoe kom ik daar en hoe komt zij daar verzeild (de liefde).

Om half negen vertrek ik. Ik zit meteen op de route, want die loopt langs het hotel. Het miezert een beetje, maar wel lekker wandelweer. Het is een mooie route, meest een kiezelweg, ook voor de fietsroute. Ik word soms voorbijgefietst en dan wordt er gevraagd: "walking?" Het antwoord is natuurlijk bevestigend.

Ik loop de hele dag de Ochsenweg: Duitse naam van de Hærvejen. Ik zie nu ook het verschil van de fiets- en de wandelvariant. Ik moet echt het wandelmannetje volgen en niet het fietsmannetje. Het pad is soms nat, maar wel te doen. Ik loop een heel stuk over een smal paadje langs een oude spoorlijn, het gras is wel gemaaid. De laatste 5 km loopt langs een grotere asfaltweg door het bos, hier zijn veel plassen en moet ik uitkijken voor natte voeten. Aan het eind moet ik weer de E45 oversteken en loop ik richting Padborg.

Als ik aan de andere kant van de snelweg ben, zie ik mijn overnachtingsplek al liggen, het Danhostel van Padborg. Ik heb vorige week al een paar keer gebeld om te reserveren, maar dat was niet mogelijk omdat ik via internet moest boeken en met een creditcard

betalen en dat kan en wil ik niet. Dus als ik bij het hostel ben, loop ik naar het restaurantje dat ook als receptie gebruikt wordt, maar alles gesloten. Ik besluit weer te bellen. Ik krijg iemand aan de telefoon en vertel dat ik een kamer wil maar dat alles gesloten is. Hij belooft dat hij iemand zal sturen.

Na een half uur komt er een BMW naar me toe gereden en de jongeman vraagt of ik geld bij me heb om cash te betalen. Dat heb ik. Ik betaal hem cash, hij toetst een code in een apparaat en een sleutel komt tevoorschijn. Hij geeft de sleutel aan mij en vertrekt weer. Ik ga naar mijn huisje en plof op mijn bed neer. Het is goedkoper dan op de borden staat. De eigenaar zal dit wel niet opgeven als inkomsten, dus netto constant in de zak, hij en ik tevreden. Dit is de laatste plaats die niet gereserveerd is voordat ik aankom bij mijn overnachtingsplek en de laatste keer in Denemarken. Ik heb genoeg te "snoepen", dus ik overleef dit wel. Ik heb een tv op de kamer en zet hem op de Duitse zenders om te wennen aan een andere, bekendere taal. Er komen nog een paar andere gasten bij de huisjes, die zullen

wel op een normale manier betaald hebben. Tevreden val ik in slaap.

Woensdag 2 september 2015

Padborg - Tarp, 31 km

Ik vertrek om 09.00 uur. Ik heb geen ontbijt maar dat is niet zo erg, want ik heb nog een buffertje bij me. De sleutel van het huisje gooi ik in de sleutelbox die daar voor bestemd is. Ik loop meteen weer op de Hærvejen-route want het hostel ligt aan de route.

Na 500 m draai ik van de doorgaande weg af en loop weer naar het zuiden door een natuurgebiedje. Het pad is groen want ik loop over gras dat netjes gemaaid is, voor mij, lijkt me. Het is vandaag droog maar wel bewolkt, dus prima wandelweer. De route is goed te volgen, dus ik kan er flink de pas inzetten zonder elke keer bang te zijn de route kwijt te raken. Ik loop een half uur door het natuurgebied en arriveer dan in het laatste plaatsje voor de grens, het plaatsje Bov. Een paar straatjes door het dorpje, dan rechtsaf naar de grens. De grens wordt nog gemarkeerd door een rood-witte slagboom die gelukkig openstaat, dus ik ben blijkbaar welkom in Duitsland. Het is alleen een grensovergang voor langzaam verkeer. Ik zie niemand die de grens overgaat en ook geen tegenliggers die naar Denemarken gaan.

Een kwartier later loop ik het eerste Duitse dorpje binnen: Niehuus. Een paar dingen zijn er veranderd, de kentekens van de auto's en het begint te regenen, maar ik loop onder bomen, dus ik hoef gelukkig niet mijn regenpak

aan te doen. Een half uur later kom ik bij de bebouwde kom van Harrislee. Eerst gaat het nog goed maar als ik langs een slootrand gestuurd word, ben ik aan het einde de route kwijt. Om een kwartier terug te lopen en dan misschien weer de route te vinden, heb ik geen zin in. Maar nu moet ik wel gokken hoe ik door Harrislee moet lopen. Harrislee is nagenoeg vastgegroeid aan Flensburg. Ik heb het gevoel dat ik 3 keer Harrislee binnenloop en weer 3 keer verlaat, maar ik weet eigenlijk niet waar ik precies ben als ik al 2 uur rondwaal. Ik houd een trimmer aan; die kan me in ieder geval de goede richting in sturen en 10 minuten later kom ik bij een grote kruising waar ook wegwijzers staan voor fietsers. Ik kan me nu weer oriënteren en na een kwartiertje loop ik zelfs op een trottoir van de Ochsenweg, dus ik moet weer op de goede weg zijn. Ik kom bij een tankstation en daar staan een aantal mannen te popelen om weg te scheuren in een soort kart. Als ik net voorbij ben, hoor ik ze achter me wegscheuren. Het is intussen droog geworden en ik vind zelfs weer de origi-

Simpele grensovergang

nele wandelroute van de Hærvejen (Ochsenweg) terug. Bij Jarplund verlaat ik gelukkig de drukke weg en loop via binnenwegen door kleine dorpjes verder naar het zuiden. Ik word gestuurd langs het Sankelmarkermeer en door de plaats Oeversee. Daarna loopt de route door een mooi en dicht bos. Maar de bordjes zijn soms bijna niet te zien en midden in het bos ben ik de weg weer kwijt. Mopperend en grijnzend, ik ben het beu en loop gewoon "door". Het weggetje blijft kronkelen, ik heb

het gevoel dat ik niets meer opschiet. Na een uur kom ik bij een doorgaande weg, maar ik weet niet of ik links of rechtsaf moet. Ik gok en ga rechtsaf. Gelukkig goed gegokt want een kilometer verder is de kruising die ik moet hebben om over de snelweg te komen. De weg is eigenlijk afgesloten voor verkeer, maar ik ben dan maar geen verkeer en loop door. Je kunt eigenlijk niet over de snelweg heen, maar ik spring over puin heen en ik ben aan de andere kant. Als ik bij Tarp aankom moet ik het fietspad volgen, dat omgelegd is omdat ik niet over de brug mag voor autoverkeer. Weer een tegenslag en een kilometer om. Ik kom nu aan de andere kant Tarp binnen, maar ik vind toch snel mijn hotel voor vanavond. Het is het Landgasthof Tarp. Het is inmiddels al 17.30 uur en ik ben blij dat ik er ben. Na het eten ga ik gauw wat boodschappen doen bij de Aldi. Wat opvalt is dat het veel goedkoper is dan in Denemarken en dat de helft van de parkeerplaats vol met auto's staat met Deense kentekens. De parkeerplaats bij het hotel staat vol met Deense auto's.

Karting

Donderdag 3 september 2015 Tarp - Schleswig, 35 km

Ik heb het ontbijt om half negen. In de ontbijtzaal hoor ik bijna geen Duits, maar wel veel Deens. Het is hier voor hen allemaal veel goedkoper dan in hun moederland. Na het verlaten van het hotel loop ik weer terug naar de andere kant van de snelweg, maar ik neem nu een brug verder naar het zuiden, waardoor ik niet weer die omleggingen krijg van gisteren. Ik vind redelijk gemakkelijk de route van de Ochsenweg weer en

ik loop weer veel door bossen. Ook kom ik langs archeologische grafheuvels, begroeid met bomen. Ik moet soms echt zoeken naar de bordjes, soms moet ik gewoon gokken en er worden ook andere routes aangegeven zoals de E6 wandelroute. Soms hangen er wel 4 bordjes aan 1 lantaarnpaal, een paar keer zijn er ook wat verdwenen, dan volg ik maar de E6.

Bij Idstedt loopt de route langs de rand van het Idstedter-meer over een klein en smal paadje. Iets voorbij het meer kom ik langs een veld van enkele hectares groot vol met zonnepanelen. Dus op de grond i.p.v. op het dak. Ik moet verscheidene keren gokken hoe ik moet lopen, maar ik heb vandaag meer geluk dan gisteren en ik kom elke keer weer bordjes tegen. Bovendien is het vandaag nagenoeg droog en de heuvels heb ik ook achter me gelaten. Het begint steeds meer op Nederland te lijken zonder Limburg. Via een bosrand loop ik naar Schleswig toe. Ik houd nu vooral de E6 aan, die wordt veel duidelijker aangegeven en soms wordt het bevestigd door een bordje van de Ochsen-

Landgasthof Tarp

weg. Op het laatst loop ik dwars door een bos, dat ook vol kleine wandelroutes ligt, de stad in. Hier word ik voor het eerst lastiggevallen en wel door kleine beestjes. De muggen steken me op lastige plekken. Ik word gestoken op mijn enkels door mijn sokken heen en zelfs in mijn handpalm, hoe krijgen ze het klaar? Ik loop langs een groot kasteel (het Gottorf-kasteel) waar ook een museum in is gevestigd.

(Vervolg op pagina 30)

Coast to coast (3)

De spanning in het vorige verslag wordt dit keer nog meer opgevoerd door het slechte weer. Ondanks het feit dat Rinda haar bril verliest, blijven deze diehards positief! Immers, het zoeken maar een lichtgewicht bril bij zo'n harde wind heeft bij voorbaat niet zoveel nut. Als je dan toch verrast wordt door een mooi poserende eekhoorn, word je helemaal blij. Geniet mee in dit vervolgverslag met Rinda en Astrid op de wandeling van Coast-to-Coast.

Dag 3: 19 mei (vervolg)

Grasmere –Shap

Er is inmiddels een venijnige wind opgestoken en de miezer voelt als hagel tegen onze blote huid. Onze stokken worden zowat weggeblazen en op de vlakke stukken doen we het zonder. Aan het begin van het meer zou een pad naar beneden moeten zijn, maar dat komen we niet tegen. Misschien wel omdat we een tweede, minder gebruikelijk pad volgen dat naar de top van The Knotts leidt, met 739 meter het hoogste punt van de Coast to Coast. Ergens bij het meer moeten we linksaf, maar waar? Door het slechte weer voelt de afstand langer en voor mijn gevoel hadden we de afslag allang moeten zien. We schuilen aan de lizzijde van een heuveltje om de gids nog eens te lezen en te zien of we bij de vallei een pad kunnen ontdekken. Heel in de verte vangen we een glimp op van wat Haweswater Reservoir zou kunnen zijn, maar de lage bergrug ervoor staat niet op mijn kaart.

Uiteindelijk trotseer ik de wind en beklim een heuveltje, waar ik zie dat we het einde van het Hayes-water nog niet hebben bereikt. We dalen af naar het officiële pad waarvan we zijn afgedwaald en ik prijs me gelukkig dat er niet zoveel mist hangt dat ik het meer niet kan zien. De wind maakt het denken lastig en ik begin me zorgen te maken. Onder deze weersomstandigheden wil je niet verdwalen in de bergen.

Gelukkig blijft Astrid positief en zorgt voor een vrolijke noot. Voor ons lopen enkele wandelaars en ik hoop dat zij een aanwijzing kunnen geven over de juiste richting. Twee verdwijnen over een heuvel en één volgt een schapenmuurtje naar de top van The Knotts. Helaas. Uiteindelijk komen we bij een cairn en een pad naar links. Op dat punt kan het me eigenlijk niet zoveel meer schelen en wil ik alleen nog van deze berg af. De wind blaast ons letterlijk omver en ik stop mijn bril in een zak van mijn jas om te voorkomen dat hij van mijn neus wordt geblazen. Het pad leidt naar een bergtop en verdwijnt dan. Even weten we niet hoe we verder moeten, maar als de mist kort optrekt, zien we het pad verderop weer verschijnen. Het is geen makkelijk pad. Heel af en toe is er een stukje grind waarop we enigszins normaal kunnen

lopen, maar verder is het meer klauteren en sukkelen over een mozaïek van rotsen. Beneden ons zien we een lang water dat alleen maar het Haweswater Reservoir kan zijn waar we op moesten uitkomen. Ik weet niet of het geluk of wijsheid is, maar we volgen het juiste pad.

Wanneer we een stuk lager zijn en de wind wat is afgenomen, wil ik mijn bril weer opzetten, om er dan pas achter te komen dat de jaszak geen zak was, maar een stukje stof dat tegen de jas was aangeliemd. Was, want nu wappert de rits nutteloos rond en mijn bril is verdwenen. Astrid wil teruggaan om te zoeken, maar dat is nergens voor nodig. Ik zie ook zonder bril goed genoeg om te wandelen, alleen zijn de verten niet meer heel scherp. Een landschap als dit is juist rustgevend voor mijn ogen, overal groen, geen borden, geen snel verkeer. Daarnaast betwijfel ik of de lichte bril nog echt ligt op de plek waar ik hem ben verloren en niet al honderden meters verderop, door de wind gedragen.

Het laatste stuk gaat over gras, maar het is zo steil dat het niet als een verbetering voelt na de rotsen. Voorzichtig schuifelen we naar beneden, tot we bijna aan het uiteinde van het meer staan. We moeten naar het andere uiteinde ervan en het is een verdraaid lang meer. Minstens 6 km slingeren we langs het water, af en toe nog klimmend en dalend, maar nooit meer zo erg als hoog in

de bergen. Er zijn talloze watervalletjes en wanneer we bij een dennenbos komen, poseert een rode eekhoorn parmantig voor een foto. Zo nu en dan miezert het ook nog, maar zonder de wind zit er geen scherpte meer in het water en stoort het ons nauwelijks. Wel heeft de wind en regen ervoor gezorgd dat we geen lunchstop hebben ingelast en alleen wat mueslireepjes hebben gegeten. Toch begint mijn maag weer te rammelen en als we kijken, blijkt het half vier te zijn. We laten de boterhammen voor wat ze zijn en ik snijd twee dikke plakken kaas af van het stuk Goudse dat elke dag kleiner wordt. Ook heerlijk.

Gesterkt lopen we door en, als om de dag met een feestje af te sluiten, verschijnt er een prachtige regenboog over het meer. Wel een half uur lopen we naar de regenboog toe, zonder hem ooit te bereiken. Het eind van het meer, gemarkeerd door een strenge, rechte dam, bereiken we wel. Daar verwachten we het dorpje Burbanks, maar op een paar huizen na, valt er geen leven te bespeuren. Zeker geen pub waar we een kop warme chocomel kunnen scoren. Een sprookjesachtig bos-

gebied vol paars bloeiende boshyacint leidt ons naar Naddle Bridge, waar we waarachtig een honesty box tegenkomen. Een krat vol lekkers, met een klein geldpotje erbij. We zijn beiden erg toe aan wat suiker en laten ons de blikjes cola goed smaken. Dit kwam echt op het juiste moment! En als Astrid ook nog drop bij zich blijkt te hebben, ben ik helemaal tevreden. Weer vol nieuwe energie volgen we het beekje door een

een kaal veld vol caravans en raken aan de praat met een dame die de Coast to Coast vier jaar geleden zelf heeft gelopen. Haar dochter en haar vriend lopen hem nu en ze heeft ze vandaag hier opgewacht. Ze geeft ons waardevolle tips over de route en het is erg leuk om haar ervaringen te horen. En dan is daar eindelijk Shap, onze B&B en een welverdiend ligbad.

**Dag 4: 20 mei
Shap-Kirkby Stephen,
32 km**

De dag begint met een spoorlijn en een graspad naar de snelweg M6, terwijl een cementfabriek tegen de achtergrond van de bergen van Cumbria dikke rookwolken uitblaast. Niet bepaald een fraai begin van deze etappe. Ge-

aantal weilanden en langs boerderijen. Het lijkt of het gaat schemeren, want de lucht wordt donkergrijs. Het is gelukkig maar een miezerbui, de zoveelste vandaag. Nu we het Lake District zo'n

beetje verlaten, zijn markeringen weer toegestaan en de Coast to Coast staat redelijk goed aangegeven. Toch ben ik blij met de gids, die me feilloos de weg wijst naar Goodcroft en Fairy Crag. Een laatste heuvel en dan kijken we neer op de ruïne van de abdij van Shap, Het is maar een klein ommetje, maar Astrid is al net zo gek als ik en we lopen naar de gerafelde toren om even de toerist uit te hangen.

Daarna is er alleen nog asfaltweg en zo op het eind is dat een verademing. We komen bij

lukkig steken we de snelweg vlug over en wanneer we langs Harrendeel steengroeven lopen, verdwijnt het verkeersgeluid naar de achtergrond. We passeren het gehucht Oddendale, dat door bomen grotendeels voor ons verborgen blijft. Doordat we nu een, volgens de gids, afgestapeld etappe lopen, ontmoeten we meerdere wandelaars die hun dag net als wij in Kirkby Stephen eindigen. Er is een pas getrouwd stel uit Arizona, een Duitse die met volle bepakkingsloot loopt en een Engelsman met wie we een tijd samen lopen. Het is rustgevend om even niet op de route te hoeven letten als we het weidse heidegebied Crosby Ravensworth Fell betreden. Aan de rand ervan komen we een vrij rechte lijn pokdalige stenen tegen. Het kan niet de oude Romeinse weg tussen Londen en Schotland zijn, want volgens de gids is die nu verdwenen. Het blijft een mysterie.

We volgen het gemarkeerde pad slingerend over de heide en komen uit bij een weg die we volgen naar een iets drukker weg. Onze gids geeft wel een graspad aan waardoor we wat asfalt kunnen vermijden, maar er rijdt op deze

weg geen verkeer en we hebben het te gezellig om onze Engelse wandelmaat alleen te laten. De drukke weg hoeven we niet lang te volgen, door een kissing gate dalen we af richting Orton. Hier nemen we alsnog afscheid van onze wandelgenoot, want hij loopt het alternatief, met een grote boog om Orton heen, terwijl wij tussen lage heggen naar het dorp afdalen voor een stop in de chocolaterie.

Aldus verfrist pakken we de route weer op, maar niet de officiële. Die volgt een weg het dorp uit, maar op het topografische kaartje zie ik dat we er ook via een public footpath kunnen komen. We volgen het voetpad door enkele weiden, tot het alsnog misgaat. We kijken één weide te vroeg af naar de weg en staan dan voor een ondoordringbare schapenmuur. Gelukkig heeft de weide een hek dat open kan en zo trotseren we een laatste stukje asfalt voor de hoofdroute en het alternatief elkaar weer ontmoeten.

Het landschap oogt niet zo spannend en ruig als de afgelopen dagen. De mens heeft er duidelijk haar stempel opgedrukt. En toch is het mooi. De lage schapenmuurtjes, de velden waarin koeien grazen in groene vlekken zonlicht, de dreigende blauwe wolken en heel in de verte de bruine en donkerbrui-

ne heuvels. We belanden op een weg langs verschillende boerderijen, waar een hond semi-serieus naar ons gromt. Streng houd ik hem op afstand. Ik mag dan niet van honden houden, ik kan ze wel aan.

Bij de laatste boerderij houdt de weg op en gaan we door over een graspad naar Tarn Moor, een volgend heidegebied waar een meertje zich tussen bleekblond gras heeft genesteld. We slingeren over de heuvels en komen twee dode schapen tegen, één ervan nog redelijk vers, de ander een hoopje botten met een oormerkje. Als vogelliefhebber juich ik dit alleen maar toe. De valse gieren die onlangs naar Nederland dwaalden, hebben er niets te eten en zijn zo weer weg. Een paar andere schapen lopen mank en ik vraag me af of er wel voor ze gezorgd wordt. We laten de heide achter ons en stappen vrolijk verder langs een aaneenschakeling van schapenmuurtjes en weides. Het verveelt geen moment.

Dan dalen we af naar de in onbruik geraakte spoorweg en in het dal aan de andere kant zien we de Smardale brug over Scandal Beck die zó op een Ansichtkaart kan. Een weiland verderop is een boer bezig zijn schapen met een tractor en een schapenhond naar de brug te drijven. We komen daar tegelijk met de eerste schapen aan en doen daarmee het harde werk van hond en boer weer teniet, want de schapen vinden ons maar eng en vluchten weer even hard terug de andere kant op. We steken het beekje over en als we omhoog klimmen en terugkijken naar de spoorweg, zien we de kale rotsen van een in onbruik geraakte mijn. We verwachten Kirkby Stephen nu snel te bereiken, maar Smardale Fell, een laatste heidegebied is groter dan ons ongeduld aankan. Achter elke schapenmuur verschijnt een nieuwe, achter elke weide meer groen gras. Tenslotte is daar dan onze derde ongebruikte spoorweg van vandaag en Greenriggs Farm. De boer heeft blijkbaar de nodige ervaring met wandelaars op plekken waar ze niet horen te komen, want er is uitbundig gepijld. Via de oprijlaan dalen we af naar Kirkby Stephen, waar we de Engelsman van vanmorgen weer tegenkomen. Dit is de laatste keer dat we hem zien, want wij houden een welverdient rustdag.

-Rinda Scheltens-
(wordt vervolgd)

(Vervolg van pagina 27)

Gottorf kasteel

Het is een mooi kasteel, maar niet mijn interesse.

Als ik het landgoed verlaat, kom ik bij het gigantische meer Schlei. Daar heb ik een hotel geboekt. Na eventjes zoeken vind ik mijn hotel Deutscher Hof. Het is eigenlijk een pizzeriarestaurant waar ze ook kamers verhuren. Ik check in, bestel iets voor vanavond en moet op de 3e etage zijn. Lekker bovenin, maar zonder lift. Ik heb goed gegeten en een rustige avond gehad.

-Peter van Beljouw- (wordt vervolgd)

Zonsondergang bij de Schlei

Herfstwandeling

- ✓ Diverse routes 5, 10, en 15 km
- ✓ Inclusief koffie, thee en cake
- ✓ Bij terugkomst een kopje soep
- ✓ Proefglasje bockbier

Zondag
23 oktober
starten kan tussen
09.30 en 14.00 uur

*U loopt al mee voor slechts € 4,95
Olat leden ontvangen € 1,-
korting op vertoon van ledenpas*

Loop jij met ons mee?

Spoordonkseweg 80
5688 KE Oirschot
0499-573671
info@stapperij.nl

Bestseweg 52
5688 NP Oirschot
0499-571817
info@zand-oirschot.nl

www.kroegske.nl
www.stapperij.nl
www.zand-oirschot.nl
www.pitch-puttoirschot.nl

 Kroegske Oirschot

 Dinercafé 't Kroegske

WWW.TT-WANDELREIZEN.NL

Theo Tromp

IML-wandeltochten

Chantonay—Frankrijk

Mourne—Castlebar Ierland

Jurbarkas -Litouwen

Vaasa—Finland

Saga—Noorwegen

Beijing—Chengdu China

Korea—Japan—Taiwan

Indonesië

Nieuw-Zeeland—Australië

Madeira

Franciscus pad Assisi—Rome

Camino de Santiago de Compostela

IJsland

Thailand

het LoopCentrum

DESKUNDIG ADVIES IN DE
GROOTSTE HARDLOOP- EN
WANDELSPECIALZAAK
VAN NEDERLAND!

www.hetloopcentrum.nl - 077 - 398 71 00 - Horst aan de Maas

Kom voor *het betere schoenadvies* naar het LoopCentrum!

Of u nu de Vierdaagse gaat lopen, of een rondje wandelt in het bos:
het dragen van de functioneel juiste wandelschoen is een must.

Een goede wandelschoen biedt demping, comfort en
stabiliteit voor alle wandelingen.

De adviseurs van het LoopCentrum werken uitsluitend met
kwaliteitsproducten. In de grootste hardloop- en wandelspecialzaak
van Nederland vindt u uitgebreide collecties wandelschoenen van
bijvoorbeeld Hanwag, Meindl, New Balance en Salomon.

WAARDEBON

het LoopCentrum

Bij aankoop van hardloopschoenen
en inlevering van deze bon ontvangt u

10% korting*

* Let op: Niet geldig i.c.m. andere acties en/of aanbiedingen. Deze actie is geldig t/m 01-11-16
Stationsstraat 137 - 5963 AA Horst aan de Maas - 077 - 398 7100

WAARDEBON

het LoopCentrum

Bij aankoop van een paar
wandelschoenen ontvangt u een
paar functionele wandelsokken
t.w.v. €19,95

GRATIS*

* Bij inlevering en/of vermelding van deze bon, niet geldig i.c.m. andere aanbiedingen en/of acties
Stationsstraat 137 - 5963 AA Horst aan de Maas - 077 - 398 7100

Voor meer informatie en openingstijden kunt u terecht op www.hetloopcentrum.nl